

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 1

Genesis 12: 1-9

De roeping van Abraham

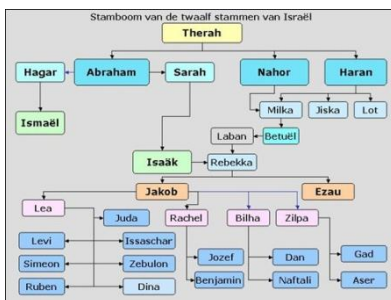
Op een dag krijgt Abraham van de Here de opdracht om uit zijn land te vertrekken en te gaan naar het land dat God hem wijzen zal. Hij leefde tot nu toe in familieverband. Oorspronkelijk in Ur der Chaldeeën (300 km ten zuidoosten van Bagdad).



De familie bestond uit vader Terach, Abraham en zijn broers Nahor en Haran.

Haran overleed al in Ur der Chaldeeën. Dus nog voordat Abraham op reis zou gaan.

Zijn broer Nahor was getrouwd met de zus van Lot en Lot zelf reisde met Abram en zijn opa mee naar Haran (dat ligt in Turkije).



Daar in Haran overleed opa Terach. (een beetje verwarrend: de zoon van Terach heette dus

Haran en de plaats waar hij overleed heette ook zo..).

Dan komen we aan bij de tekst: Genesis 12:1-9.

Abraham krijgt van de Here te horen: ga naar het land dat Ik u wijzen zal.

De Here zegt niet waarom Hij op reis moet gaan.

Hij vertelt niet naar welk land Abraham moet gaan.

En Hij zegt ook niet hoe Abraham alles moet doen.

Eigenlijk komt het neer op één ding: geloof.

Dat geloof is te zien doordat Abraham gehoorzaamt.

Daar komen we nog op terug.

**gelooven =
gehoorzamen**

Beloftes

De Here zegt dus een heleboel niet, maar Hij zegt ook een heleboel wel:

1. Ik zal je een land geven
2. Ik zal je tot een groot volk maken
3. Ik zal je zegenen
4. Ik zal jouw naam groot maken
5. Ik zal zegenen wie jou zegenen en wie jou vervloekt zal Ik vervloeken
6. In jou zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

Stel je voor. Abraham heeft van de Here de opdracht gekregen om te vertrekken.

En hij gaat. Heel gewoon. Hij laat de spullen inpakken en vertrekt.

We moeten niet denken dat Abraham alleen met Sara en Lot op reis ging.

Twee hoofdstukken verder (hfsdst. 14:14) lezen we over de geoefende mannen die in zijn huis geboren waren: 318 man! En Hfdst. 13:7 heeft het over herders van Abraham en herders van Lot.

Al met al kunnen het zo'n 2000 mensen geweest zijn.

Rijkdom

Er staat bij dat Abraham zeer rijk was (13:2).

Grappig, want je zou kunnen zeggen: de Here heeft Abraham toch al gezegend? Dat zie je aan het vee, zilver en goud dat hij bezit.

Maar daar gaat het niet om. De zegen van de Here gaat niet om veel aardse schatten (daar kunnen wij mensen zelfs vaak heel slecht tegen). Maar de zegen van de Here gaat om geestelijke schatten.

**echte rijkdom is:
vrede in je hart!**

De vrede en liefde in je hart. Dat is geestelijk leven met de Here die bij je is, de hele dag door!

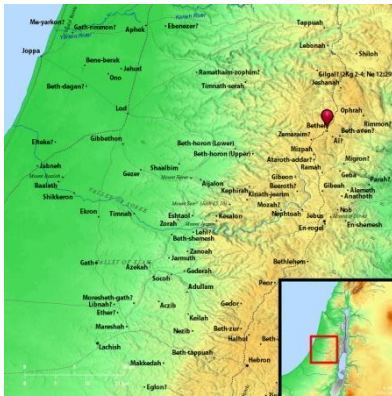
En die echte rijkdom ontvang je pas als je net als Abraham de Here blindelings vertrouwt en gehoorzaamt.

Afknapper?

Abraham kwam in het land Kanaän aan, maar heeft het in zijn leven nooit zelf in bezit genomen.

Hij kwam in het land als vreemdeling. (vers7) En toen de Here had gezegd dat ze dit land van Hem kregen, bouwde hij er een altaar voor de Here, Die hem verschenen was.

Daarna reisde hij weer verder, tussen Bethel en Ai en bouwde weer voor de Here een altaar en riep de naam van de Here aan.



En daarna staat zelfs dat hij nóg verder trok omdat de hongersnood in het land zwaar was (vers 10).

Is dat geen afknapper? Het is zelfs zo, dat het enige stukje grond dat Abraham in zijn leven kreeg, het land was dat hij kocht om Sara te begraven!

Echte rijkdom

Dan komen we weer even terug bij het begin:

**geloven =
gehoorzamen**

Want daar kwam het bij Abraham wel op aan. Vertrouw je de Here, dan blijkt dat.

**geloven =
doen wat God zegt**

Dan doe je wat Hij zegt.

Dan gehoorzaam je Hem.

Als Hij zegt: vertrouw Mij, dan vertrouwen we Hem dus.

Ik?

Maar, zul je zeggen, ik sta niet in de Bijbel hè. Kijk, Abraham was iets speciaals. Ik niet. De Here vroeg iets speciaals aan Abraham, niet aan mij..

Als je dat zegt, dan zeg ik: fout!

Abraham was ook een 'gewone' man. Hij leefde zelfs ook met afgodendienst vóór de Here hem riep!

De Here riep Abraham en zei: vertrouw Mij, gehoorzaam. Datzelfde zei Hij tegen Jozef en Mozes en David en Hizkia en Paulus en Petrus. En ja, Hij zegt het ook tegen jou en mij!

Denk je dat Abraham op het moment dat de Here hem riep iets af wist van een bijbel? Die bestond toen nog helemaal niet!

De Here riep hem persoonlijk, dat is waar, maar jij en ik worden in de Bijbel net zo persoonlijk aangesproken door de Here als Abraham!

Hij zegt: geef je leven aan Mij.

Dan mag jouw antwoord zijn: neem mijn leven, laat het Heer toegewijd zijn aan Uw eer!

Ja, ik ook

Misschien sta je wel voor een keuze dit jaar: welke opleiding ga ik doen, wat voor vakken kies ik of laat ik vallen. Dan mag dat niet zonder je gebed met de Here: wilt U mij duidelijk maken waar ik U het beste in kan dienen? Hoe ik mijn tijd in kan zetten voor U? Dan zal ik dat doen, Here! En als je dat doet, heel simpel en heel eenvoudig: je handen vouwen en de Here vertrouwen dat Hij doet wat goed is, dan doe je precies hetzelfde als Abraham!

En weet je hoe Abraham genoemd wordt in de Bijbel door de Here: mijn vriend. Hoe klinkt dat! Mijn vriend! Stel je eens voor, dat de Here hetzelfde zegt over jou!

En nogmaals, zeg niet: dat kon bij Abraham, maar niet bij mij. Dat kan zeker wel. En ook bij jou!

**Geloven=gehoorzamen.
Geloven= vertrouwen.
Geloven= Gods zegen zien**

en ook net als Abraham dit weten: ik ben hier nog een vreemdeling, maar ik ben onderweg naar al wat God beloofd heeft. Ik ook!

H.A.vdW-M

BESPREKING

1. Abraham moest op reis van de Here. Hij was niet arm, hij woonde al op een stuk land, hij was uit zichzelf niet op het idee gekomen om op reis te gaan. Toch ging hij. Hij had de stem van de Here gehoord. Kun je meer voorbeelden verzinnen waarbij de Here zó een opdracht geeft aan iemand in de Bijbel? Noem er eens drie. Kun je omschrijven wat Gods plan daarmee was?
2. We moeten God gehoorzamen staat er. Maar wat als je bang bent? Heb je zelf wel eens voor iemand gebeden en heb je wel eens gevraagd aan iemand om voor jou te bidden?
3. Stelling: Je rijkdom zit 'm niet in het geld dat je hebt, maar in wat je met dat geld doet. Verzin een idee om vanaf nu samen aan een goed doel te bouwen.
4. Geloven is gehoorzamen. Waar staat dat?
5. In het nieuwe testament wordt Abraham als voorbeeld aangehaald. Kun je vinden waar dat staat en waarover gaat dat?
6. De Here noemt Abraham Zijn vriend. Wij willen ook graag vrienden van de Here genoemd worden. Hoe word je dat? Kun je één tip verzinnen?

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 2

Exodus 5:22-6:12

Terug naar Egypte?

Mozes zag het niet zitten. Naar Egypte terug? Daar voelde hij niets voor. De ene na de andere reden noemde hij op om niet te hoeven gaan:

Ze zullen zeggen: je liegt. En: ik ben heel slecht in praten.

En: stuurt U toch iemand anders.

Maar de Here blijft aandringen. Hij stuurt Aäron om met hem mee te gaan. Hij laat wonderen zien. En ja, dan gaat Mozes langzamerhand inzien dat er geen andere optie is.



Goed, dan gaat hij en ja, de Israëlieten zien de tekenen (van de staf die een slang wordt en weer een staf en van de hand die melaats wordt en weer beter). En zo eindigt hoofdstuk 4 met: *“En het volk nu geloofde en toen zij hoorden dat de HEERE naar de Israëlieten had omgezien en dat Hij hun onderdrukking gezien had, knielden zij en bogen zich neer.”* Heerlijk!

Hoe kan dat nou?

Zo grijpt Mozes moed en vertrekt naar het paleis van Farao. Met Aäron brengt hij de boodschap over zoals de Here

had gezegd: *“Laat mijn volk gaan naar de woestijn om voor Mij te offeren.”*

De Farao reageert natuurlijk niet enthousiast. Daar was Mozes wel op voorbereid. Dat had de Here hem gezegd in hfdst 3:19: *“Maar Ik weet dat de koning van Egypte u niet zal laten gaan, ook niet door een sterke hand.”*

Maar waar Mozes niet op voorbereid is, is de reactie van het volk Israël. Nog maar net knielden ze neer voor de Here en nu klagen ze: *“moge de Here op u toezien en moge Hij oordelen, omdat u ons in een kwade reuk hebt gebracht bij de Farao en zijn dienaren, door hun een zwaard in handen te geven om ons te doden.”*

Je hoort ze in gedachten roepen: weg met Mozes, weg met Mozes!

Farao is sterker dan God?

Het plan van Farao is gelukt. Hij dacht: stel je voor dat ik ze laat gaan naar de woestijn. Wat moet daar van terecht komen? Die gaan natuurlijk in opstand komen. En het gaat juist zo lekker met de stedenbouw. Straks ben ik die gratis werkkrachten kwijt!

Dus wat moet ik doen om dat te voorkomen?

Ervoor zorgen dat ze niet meer naar deze leiders luisteren.

Hoe doe ik dat?

Nou, het volk zal van die Mozes en Aäron balen als ze extra worden aangepakt.

Dus: de zweep erover en extra taken erbij verzinnen.

En ja, deze methode werkt! De mannen van Israël worden extra afgebeuld en zien het bijna niet meer zitten. Ze geven de schuld aan Mozes en Aäron, want die waren volgens hen de oorzaak van deze straf.

Teleurgesteld

Hoe kan dit nou denkt Mozes. Ik heb het mij toch niet verbeeld? God heeft ons toch gestuurd?

Moet dit nu zo?

Hij vraagt het aan de Here: *“Here, waarom hebt U dit volk kwaad gedaan? Waarom hebt u mij dan gezonden?”*

**Is farao
sterker dan
God?**

Je voelt de teleurstelling in de woorden van Mozes. Kijk, dat de Farao niet onmiddellijk in zou stemmen kan hij begrijpen. Maar dat het volk Israël er nu de dupe van is, dat zou de Here toch ook anders geregeld kunnen hebben?! En nou zijn ze boos op hem, dat is toch niet leuk?

Ja, waarom?

Inderdaad, zul je denken. Goeie vraag van Mozes. De Here had het volk toch een beetje kunnen bemoedigen? Zo van: jongens, kom op, het is nog even, maar dan gaan jullie weg uit deze slavernij hoor en als teken

daarvan kun je nu alvast beginnen met feesten....

Nu lijkt het alsof de Here niet tegen Farao op kan. Ze worden extra mishandeld en moeten tig keer zo hard werken. Waarom regelt de Here het niet anders?

**Waarom regelt
God het niet**

Is dat zo?

Oh ja? Zou dat zo zijn? Als de Here maar veel feesten geeft, zullen ze dan de Here wel vertrouwen? Zullen ze dan Mozes en Aäron blindelings volgen? Nee, helaas! Integendeel. Precies het tegenovergestelde zou ik zo zeggen!

De Israëlieten zouden dan helemaal het land niet eens uit willen. Kijk maar eens naar wat er gezegd wordt in de woestijn. Als ze even niet genoeg kunnen eten of drinken, denk ze: *“waren we maar bij de vleespotten van Egypte gebleven”* (Ex. 16:3).

Zie je? Als de Here het volk Israël er niet met de neus op drukt dat ze beter af zijn bij de Here dan bij de Egyptenaren, dan blijven ze net zo lief in dat vreemde land, zonder de belofte van de Here.

**Als God je er
niet met je neus
op drukt dan..**

Kijk met de ogen van het geloof

Ja, dat ga je pas begrijpen als je inziet waar het om gaat in het leven.

Het is namelijk niet enkel en alleen de bedoeling van de Here om het volk Israël te verlossen van de slavernij. Het gaat veel verder. De Here is bezig een volk te formeren dat Hem van harte dient.

Een volk dat Hem vertrouwt.

Dat Hem liefheeft. En daar is heel wat voor nodig!

De Israëlieten dienen de Heren namelijk nog hele-maal niet (Jozua 24: 14). Ze moeten leren om Hem te vertrouwen. Zodat ze de kinderen die nog geboren worden zullen vertellen: God is onze God! Hij heeft ons uit de slavernij gebracht. Moet je 'ns horen wat er allemaal gebeurde...

Daar gaat het om

En zo is het! Daar gaat het om in het leven. Kijken met de ogen van het geloof.

Hoe doe je dat?

Nou da's makkelijker dan je denkt. Kijken met de ogen van het geloof is namelijk veel achterom kijken.

Heb jij ook dat je vaak de Here heel veel vraagt? Zo van: wilt u zorgen dat alles goed gaat op school? Wilt u zorgen voor ons allemaal? Wilt u ons veilig thuis brengen? Wilt u oma weer beter maken? Enzovoorts. En dat is ook heel prima. Heerlijk om bij

alles God te mogen vragen of Hij zorgt.

Maar kijken met de ogen van het geloof hoort daarbij: Here ik zag het helemaal niet zitten, maar U hebt mij geholpen. Here ik dacht dat ik het niet zou kunnen, maar U gaf mij dat het lukte.

**Kijken met de
ogen van het
geloof**

En dan weet ik één ding altijd zeker: wat er ook gebeurt in mijn leven (al zijn het géén leuke dingen): De Here doet nooit iets om mij van Hem af te duwen. Nooit!

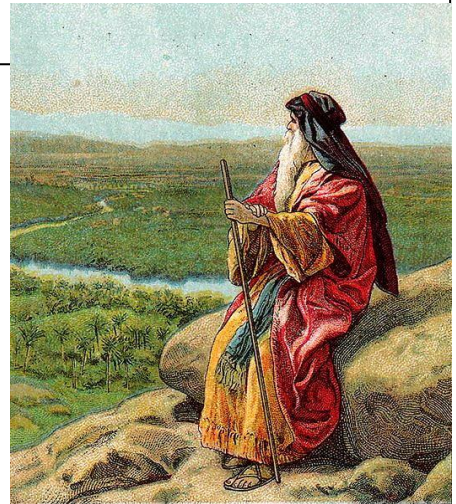
Als er iets naars is, dan gaat het erom: hoe reageer ik daarop. Ga ik boos denken over de Here? Of zeg ik: Here, U heeft mij niet gegeven waar ik om vroeg, maar ook nu geeft U wat ik nodig heb nu.

U weet wat U doet. Ik vertrouw op U Here!

HAvdW-M

BESPREKING

1. Mozes en Aäron werden door de Here gestuurd om naar Farao te gaan. Waarom was de reactie van Farao zo slim?
2. Mozes verzon telkens smoesjes om niet naar Egypte te hoeven. Was dat niet net zo ongelovig als de reactie van de Israëlieten?
3. De Israëlieten werden boos op Mozes en Aäron. Wat heeft dat te maken met vertrouwen op de Here?
4. Wat kan ik doen om beter te kijken met de ogen van het geloof?
5. Wat vind je van deze zin: “Het is niet de zorg van de Here om te zorgen dat wij geen zorgen hebben...”
6. Ik vind het net als Mozes ook vaak moeilijk om te praten over de Here. Wat moet ik daaraan doen?



STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 3

Richteren 6:1-24

Vóór het volk Israël het land Kanaän binnengaat, maakt de Here één ding heel duidelijk: als jullie je bezig gaan houden met afgoden, ga Ik je straffen. Dan zullen er vijanden komen, zodat jullie Mij weer aan zullen roepen. Blijven jullie in de zonde van de afgoderij vallen, dan komt er een dag dat jullie uit dit land zullen worden gevoerd. Maar dienen jullie Mij met heel je hart, dan zal er voorspoed zijn. Dan worden jullie gezegend met rijke oogsten en veel vruchtbaarheid.

Het komt aan op trouw

Het komt er dus op aan dat de Israëlieten trouw de Here dienen en blijven dienen.
Met heel hun hart.

Helaas

Maar helaas, het duurt niet lang, of het volk buigt al voor de goden van de buurvölkeren en zelfs de goden uit Egypte vergeten ze niet. Elke keer weer heeft het volk bestraffing nodig, omdat het niet luistert naar de Here. Je weet hoe dat afloopt. Keer op keer moet de Here vijanden sturen om het volk weer tot Hem te trekken.

Filistea, Midian, Amorieten

Simson vocht tegen de Filistijnen, Ehud tegen de

Moabieten, Gideon tegen de Midianieten.

Je snapt, Israël werd niet altijd vanuit dezelfde hoek aangevallen. Dan weer begon de aanval in het noorden, en dan weer kwamen er vijanden uit het zuiden.

Hier gaat het over de Midianieten.



En het wordt een enorme bende. Er komen zo vreselijk veel Midianieten, dat het niet te tellen is. Op kamelen komen ze aangereden en ze verwoesten alles en alles wat ze maar tegenkomen. Om wanhopig van te worden! En ze nemen gewoon hun tenten mee hè! Slaan doodleuk hun kamp op midden in het land van de Israëlieten. Om de volgende dag weer verder te trekken en de boel te stelen en kapot te maken wat ze niet kunnen gebruiken.

Vers 6

En ja, het heeft zeven jaar geduurd, maar dan staat er toch in vers 6: Toen riepen de Israëlieten tot de Here!
Niet te geloven: zeven jaar!

Toen riepen ze tot de HERE

Profeet

Als het volk dan tot de Here roept, stuurt de Here een profeet. Niemand weet wie deze profeet is geweest, simpelweg omdat het niet in de bijbel staat. Maar de boodschap snappen we heel goed:

“Ik, de Here heb u uit Egypteland geleid en u verlost uit de macht van de vijanden, maar u bent afgoden gaan dienen.”

Zou het muntje nu vallen? Gaan ze inzien wat de oorzaak is van de invallen van de Midianieten en wat de oplossing zal zijn?

Redding

Eén ding is duidelijk: de Israëlieten zijn machteloos. Ze hebben niets meer over en zijn zo arm als een kerkrat. Ze hebben nauwelijks te eten. Dus ook geen sterke soldaten. En wapens kun je vergeten. Nee, dat wordt helemaal niets.

Nou, als de Here eens even een sterk leger van een buurland stuurt dan?

Maar jullie kennen de Here.

De Here heeft natuúrlijk geen leger nodig en al helemaal niet uit een ander land.

Hij heeft zelfs geen enkele soldaat nodig.

Alleen dat kan geen Israëliet zich nog voorstellen.

En dat is nu precies wat de Here ze wil leren: vertrouw op Mij alleen!

God alleen

Gideon

En dan opeens bezoekt de Here Gideon.

Als je dat gesprek leest, komt het heel raar over.

De Here zegt: "De Here is met u gij dappere held."

En in plaats van dat Gideon vol aanbidding op de grond valt, begint hij te klagen: och als dat zo is waarom is ons dit alles overkomen? God heeft ons overgegeven in de handen van de Midianieten.

Brutaal?

Het klinkt net alsof Gideon de Here ervan beschuldigt dat Hij zijn volk oneerlijk behandelt.

Zo van: God is niet met ons, kijk maar hoe slecht wij eraan toe zijn.

Is Gideon hier brutaal?

Toch niet

Nee, toch niet.

Hoe weten we dat?

Nou heel simpel: omdat de Here hem anders wel had bestraft.

Vergeet niet, de Here kent niet alleen de woorden die we uitspreken, maar ook die we denken! Hij kent dus het hart van Gideon en ziet dat Gideon zeker wel ontzag heeft voor Hem.

verlossing

De Here antwoordt:

Verlos Israël uit de hand van de Midianieten.

Mozes

En dan lijkt het wel alsof we Mozes weer horen praten:

"Och Here, ik ben veel te jong.

U moet iemand anders hebben.

Onze familie is uit Manasse en ook nog eens de kleinste.

We stellen niets voor."

Teken

En als de Here dan zegt: "Ik ben met u, daarom zult u Midian verslaan", dan nog

buigt of knielt Gideon niet, maar vraagt gewoon om een teken.

Dat doe je toch niet?

Wie durft er zó met de Here om te gaan!

Denk eens aan Zacharias, die vroeg ook om een teken en werd door de Here gestraft!

Wachten

Wij zouden het denk ik niet durven. Je gaat op zo'n moment toch niet vragen: blijft U even hier zitten tot ik terug ben? En dan intussen een geitenbokje klaar gaan maken. Hoe lang duurt dat wel niet?

En dan ook nog ongezuurde broden bakken. Dan laat je zo'n hoge gast gewoon een hele tijd alleen achter.

Geschenk

Maar ook hier zien we dat de Here niet boos wordt.

Integendeel denk ik. Hij wacht rustig tot Gideon klaar is met zijn enorme geschenk. Want dat was het!!

Zoveel jaren hongersnood en dan je geitenbokje braden, dat is niet niks. Het laat zien dat Gideon heel veel over heeft voor deze speciale gast.

Vuur

Maar nog is het verhaal niet afgelopen. Als Gideon terug komt met de maaltijd die hij heeft klaargemaakt, moet hij dat op de rots neerleggen en in een flits - kun je wel zeggen - is al het eten weg. Er komt vuur uit de rots (dus niet van boven..) en dat verteert het eten. Je kunt het zien als een offer dat door de Here wordt aangenomen!

Een nieuw begin

Engel des Heren

Heel apart, want nu pas (vers 22) heeft Gideon in de gaten dat het de Engel des Heren was waarmee hij had gesproken. Zal hij nu sterven? Nee, zegt de Here, wees niet bang Gideon, je zult niet sterven.

Nieuw begin

En dan breekt er een nieuw begin aan!

Gaat Gideon nu een team samenstellen van mannen die hij goed kent en vertrouwt?

Gaat hij oefenen voor de strijd?

Of wapens proberen te maken? Speren en zwaarden smeden?

Nee! Niets van dat alles.

Hij gaat..... een altaar bouwen
voor de Here!
Dat is het nieuwe begin!
Komt laten wij knielen voor onze
God die leeft!!

HAvdW-M



BESPREKING

1. Schrijf eens op een rijtje wat de Midianieten deden in het land Israël (vers 3-6)
2. Wat maakt het nu uit of Gideon uit de stam Manasse komt en of zijn familie de kleinste is?
3. Kun je iemand in de Bijbel noemen die ook een bezoek kreeg van de Engel des Heren en precies hetzelfde zei als Gideon: "wee mij, nu zal ik sterven". Waar lees je dat?
4. Wie was de profeet uit vers 8?
5. Gideon praatte zo maar met de Here, kunnen wij dat ook?
6. Wat vind je van deze stelling: God strafte in het Oude Testament, dat doet Hij nu niet meer..
7. Roepen wij ook tot God als er gevaar is voor aanslagen enzo?

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 4

1 Samuël 3:1-21

Samuël

Jullie kennen allemaal het verhaal van moeder Hanna, die de Here een gelofte had gedaan, dat zij, als de Here haar een zoontje zou geven, dit kindje aan Hem zou wijden.

God gaf haar een zoontje: Samuël.

En daar ging dat jongetje. Aan de hand van zijn moeder. Naar de tempel. Naar Eli.

Nog maar zo klein en toch: hoofdstuk 1:28 “..en hij boog zich daar voor de Here neer.”

Geweldig! Moeder Hanna heeft het kleine baby'tje verzorgd, maar hem niet alleen maar te drinken gegeven. Ze heeft hem ook geleerd wie de Here is.

**Eens brachten
de moeders..**

Bij Eli

En waar kan ze haar jongetje eigenlijk beter naar toe brengen dan naar de tempel?

Daar waar de Here elke dag aangebeden wordt en waar geofferd wordt tot eer van God!

Hofni en Pinehas

Was het maar zo, maar:

“De zonen van Eli waren verdorven mannen, zij kenden de Here niet.” (1Sam. 2: 12)

Oh nee toch, wat voor een voorbeeld krijgt Samuël daar in de tempel?

**Zoals de ouden
zongen, piepen de
jongen**

Hofni en Pinehas storen zich niet aan de Here en interesseren zich er niet voor wat de Here heeft gezegd over de offers. Ze dwingen de priesters om het vlees nog rauw uit de pot te halen. Dat vinden ze lekkerder.

Gevolg is dat de Israëlieten daardoor het offer van de Here gaan minachten.

En daar blijft het niet bij. Hofni en Pinehas nemen zich ook nog meerdere vrouwen die dienst doen bij de tempel. Ongelofelijk.

Eli

En wat doet Eli daar aan?

Niets!

Nou ja, hij zei: “Jongens dit kan niet hoor, ik hoor van het volk wat jullie doen. Waarom doen jullie zulke dingen?”

Raar toch?

Was dat het enige? Alsof hij zelf niet in de tempel is en met eigen ogen kan zien wat er gebeurt!

En alsof hij uit zichzelf zich niet enorm boos maakt over al die zondige dingen die ze doen.

Veel en veel te slap. Hij komt niet verder dan een vermanend woord.

Samuël

En nu, zul je vragen, zal Samuël ook zo gaan doen en denken?

Dat gebeurt toch altijd? Als hij niet leert om de Here te dienen, zal hij God gauw vergeten.

En het zal niet lang meer duren of Samuël eet lekker mee van het vlees dat Hofni en Pinehas elke dag nemen.

Wonder

Maar wat staat er? “En de jonge Samuël kreeg gaandeweg meer aanzien en gunst, zowel bij de Here als ook bij de mensen.” (1Sam. 2: 26)

Hoe kan dat nou? Zo'n klein kereltje nog, die niet mee doet aan dat zondige leven waar hij midden in woont?

Geweldig! Wat een zegen van de Here!

Een nieuw begin

Zo gaat de Here in die donkere dagen voor Israël een nieuw begin maken. Hij gaat Samuël in dienst nemen.

Hij moet wel vier keer Samuël roepen, voordat hij in de gaten krijgt dat het de Here is die hem roept. Dat zegt meer over Eli dan over Samuël! Eli houdt er niet eens rekening mee dat de stem van de Here kan klinken.

En God zei..

Een harde boodschap

Nou, zul je denken, dan zal de Here wel een voorzichtig begin maken. Niet al te moeilijk en zo. Want ja, zo'n jonge jongen in zo'n omgeving moet eerst les krijgen van God over het hoe en wat. Toch? Iets in de richting van: beste Samuël, luister eens, hier spreekt de Here die jij dient.

Ik ben trots op je joh, je doet het heel goed hier tussen die goddelozen. Hou vol.

Er zijn ook heel fijne dingen nog, die zal Ik je vanzelf laten zien. Voorlopig zijn Eli met zijn zonen er nog, maar blijf jij vooral jezelf...

Nee, zo gaat de Here helemaal niet van start.

Integendeel zou ik zo zeggen.

Hij stelt Samuël helemaal niet gerust.

Hij kondigt een oordeel aan, waar iedereen z'n oren van zullen tuiten.

De straf over alle slechtheid komt er aan. Voor Eli en zijn zonen en zijn familie. Precies zoals de Here al voorspeld heeft in hoofd-stuk. 2:27-36.

Proef

En nu komt het erop aan..

Wat gaat Samuël nu doen?

Moet je eens voorstellen!

Komt Eli op je af en vraagt wat de Here gezegd heeft. Wat doe je op zo'n moment? Gaat Samuël verzwijgen voor Eli wat de Here heeft gezegd?

Hij kan ook een beetje vaag blijven natuurlijk. Zo van: nou, ik kon het niet zo heel goed begrijpen allemaal.

Of: ja, nou, het was voor het eerst hè, ik moet nog even wennen...

Nee, Samuël kruipt niet weg voor de taak die de Here hem oplegt.

En als Eli dringend vraagt wat de boodschap was, vertelt Samuël het gewoon.

**geloven =
gehoorzamen**

Zegen

De gehoorzaamheid aan de Here wordt gezegend.

Nee, het is niet leuk voor Samuël om door te geven. Het is niet een leuk begin van zijn carrière. Maar er volgt wel een geweldige zegen.

Samuël, staat er, werd groot (dat was hij voorheen dus nog niet). De Here was met hem.

En even later: "en de Here bleef in Silo verschijnen; ja de Here openbaarde zich aan Samuël in Silo door het woord van de Here."



**De HERE was met
hem..**

Is dat niet geweldig?

Zo'n jonge jongen die tegen de stroom in de Here gehoorzaamt!



HAvdW-M

BESPREKING

1. Noem zoveel mogelijk voorbeelden uit de bijbel waarbij jonge jongens/meisjes ook bij hun vader/moeder weg moesten en de Here bleven dienen
2. Wat vind je van deze stelling: als ik op school over God zou vertellen snappen ze daar toch niets van, dus daar is niet aan te beginnen.
3. Ik wil wel graag over God vertellen, maar ik weet niet hoe. (als iedereen één idee heeft, komen we al een heel eind!)
4. Vindt God een béétje meedoen ook fout?
5. De Here had Hofni en Pinehas ook anders kunnen straffen, vergelijk het eens met de straf die de zonen van Aäron kregen door niet goed te offeren.
6. Zoek eens op waar in de bijbel staat hoe de offers gebracht moeten worden en dat er geen rauw vlees uit de pot gehaald mag worden.
7. Waarom maakte het de Here wat uit hoe er geofferd werd. Het gaat toch om je hart?
8. De Here moet vier keer roepen. Waarom zegt dat meer over Eli dan over Samuël?
9. Later krijgt Samuël ook twee zonen. Weet je hoe het daarmee ging?

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 5

1 Samuël 16:1-13

Saul is door de Here verworpen. Hij vertrouwde niet op de Here, dat bleek toen de Here hem beproefde. Samuël zou komen om te offeren, maar dat duurde voor Saul te lang. Hij besloot zelf te gaan offeren. Net toen hij dat gedaan had, kwam Samuël er aan.

Het antwoord van de Here op deze daad was: er zal een ander koning worden in uw plaats.

Verworpen..

Erg?

Maar is dat nou zo erg, dat Saul ging offeren?

Jazeker.

Allereerst behandelt Saul de Here als een afgod (Hfdst 13:12): *“ik had nog niet getracht het aangezicht van de Here gunstig te stemmen”*. Zo werd er geofferd aan de Baäls en Astarte: om ze gunstig te stemmen. Dat heb je er helemaal niets van begrepen. En ten tweede gaat het Saul in de eerste plaats om zijn eigen positie. Hoe weten we dat? Nou dat lezen we in hoofdstuk 15:30. Daar zegt Saul tegen Samuël: *“ik heb gezondigd; eer mij nu toch voor de oudsten van het volk.”*

Het had anders gekund!

De Here heeft Saul op de proef gesteld. Als hij zijn vertrouwen

op God had gesteld, was hij en zijn nageslacht op de troon gebleven (hfdst. 13:13), maar nu wordt het koningschap gegeven aan een man naar Gods hart (hfdst. 13:14).

Rouw

Samuël heeft geen hekel aan Saul, integendeel. De Here vraagt zelfs: hoe lang blijf je nou nog rouwen over Saul? Eigenlijk vreemd dat Samuël blijft rouwen, want een vers later staat: Saul zal het horen en mij doden... Het is dus intussen wel heviger geworden met Saul. Meer en meer gaat de Geest van de Here uit Saul en komt er een boze geest voor in de plaats.

**Een man naar
Gods hart**

Offeren

De Here lijkt nu wel gebruik te maken van een soort list. Het is net alsof Hij Samuël met een smoes op weg stuurt om de nieuwe koning te zalven. Dat is natuurlijk niet omdat de Here geen andere mogelijkheden heeft. Hij zou zoveel andere oplossingen kunnen bedenken. Maar misschien gaat de Here zo te werk om de familie van Isaï nog een tijd normaal te laten leven. Stel je voor dat het hele dorp ooggetuige was geweest van een zalving door Samuël, dan zou het hele gezin geen

rustig ogenblik meer hebben gehad.

De man naar Gods hart

Aangekomen bij Isaï moet Samuël wel heel geduldig zijn. Zes zonen trekken aan hem voorbij. Maar telkens is het: nee, deze is het niet. Tot David van het veld wordt opgehaald... En warempel, deze jongste zoon is het! Deze moet Samuël zalven.

**God let niet op
het uiterlijke..**

Beter?

Is deze David beter dan iedereen? Beter dan zijn broers? Minder zondig? Minder bang dan Saul? Nee, dat kunnen we toch ook niet zeggen. Saul had heel veel dappere dingen gedaan. Het volk vaak verlost van de Filistijnen. En je kunt toch ook niet zeggen dat David minder zonden had gedaan dan zijn broers, want in onze belijdenis en in het doopformulier staat toch dat we allemaal even hard Gods oordeel verdienen. Hoe zit het dan met het verschil tussen Saul en David??

Een hard hart?

Nee, de genade van de Here hebben we allemaal even hard nodig. En toch is er verschil tussen mensen: de één krijgt van de Here te horen *dat hij zich*

bekeren moet en buigt zijn hoofd.

Maar de ander verhardt zijn hart. De één zegt: ik heb gezondigd, ik heb straf verdiend. En de ander zegt: iedereen doet wel eens wat, waarom moet de Here mij nou hebben. Kijk, en daar komt het nou op aan. Hoe reageer je! En dat is met ons precies zo: als wij hebben gezondigd, hebben we dan berouw?

Als we hebben gezondigd, hebben dan berouw?

Vragen we om vergeving of verharden we ons hart? Als we tegenslagen hebben, gaan we dan lelijk doen tegen de Here (of tegen anderen) of geven we ons over aan de leiding van God over ons leven.

Verschil

Lees nu nog eens 1 Sam.15:30 en vergelijk dat met 2 Sam. 12:13. In beide gevallen staat: ik heb gezondigd. Maar in het geval van David was het een schuld belijden en in het geval van Saul niet.

Hoe weet je dat? Nou, omdat de Here anders onmiddellijk Sauls' schuld vergeven had. Dat zie je bij David ook: oh zeker, de straf die God had aangezegd, die komt. Maar David krijgt wel vergeving.

Buigen

Het komt er dus op aan!

Buigen wij voor de Here of niet?

Vergis je niet, het is een enorm verschil!

Een verschil van leven of dood.

HAvdW-M



BESPREKING

1. Hoe weet je nou of de Here je wel of niet vergeeft?
2. Waarom laat de Here alle broers langskomen, voordat Samuël David mag zalven?
3. Hoe kun je ervoor zorgen dat je niet zoals Saul eindigt?
4. Wat vind je van deze stelling: God verbindt geen wonden waar het vuil nog in zit?
5. Vergeving vragen van onze zonden dat is waar het om gaat, maar is er dan meteen ook verzoening?
6. Afgodendienst= hoe houd ik ze op afstand, hoe ontloop ik de toorn van afgoden. Waarom wordt de Here zo boos als we zó met Hem omgaan?
7. We moeten niet *door* de knieën maar *op* de knieën. Vertel eens..

STUDIONLINE

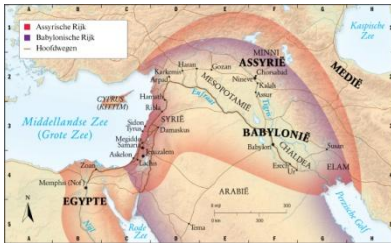


DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 6

Jeremia 1 : 4-19

Ik denk dat jullie niet veel over de profeet Jeremia weten. En ook niet in welke tijd hij leefde. Ik zal proberen heel kort daar iets over te vertellen.



Vooraf

Jeremia heeft onder verschillende koningen geleefd. Eerst onder de gelovige koning **Josia**. Assyrië is dan nog de baas over heel de wereld van die dagen. Maar Babel en Egypte doen hun best om de macht over te nemen. Het lukt Babel zelfs Ninevé te veroveren. Dat is de hoofdstad van Assyrië. Uiteindelijk krijgt het nieuwe Babylonische rijk de macht (Nebu-kadnezar).

Stukjes

Maar dat lukt Babel niet in één keer. Eerst is Egypte nog een tijdje de baas in de regio rond Israël. Na de dood van Josia, regeert **Joahaz**. Joahaz wordt door Egypte gevangen genomen. De Egyptenaren zetten in zijn plaats **Jojakim** op de troon. Hij wil Egypte wel trouw zijn.

Babel

Dat is natuurlijk niet zoals Babel het graag wil.

Daarom organiseert Nebkuadnezar een veldtocht tegen Egypte. Onderweg komen de legers langs Jeruzalem. Ze hebben geen tijd om alles te vernielen. Maar wel wordt een eerste groep Joden uit Jeruzalem gevoerd en naar Babel gebracht. Bij die groep horen ook Daniël en zijn vrienden. Dat zijn dus tijdgenoten van Jeremia.

Jojakim sterft. Hij wordt opgevolgd door **Jojachin**. Die regeert maar drie maanden. Babel rekent af met Jojachin en zet **Zedekia** op de troon. Weer wordt er een groep meegevoerd naar Babel. Bij deze groep zit Ezechiël.

Jeremia

Jeremia is dus een tijdgenoot van Daniël en Ezechiël.

- Daniël komt met zijn vrienden aan het hof van Nebukadnezar.
- Ezechiël niet, die woont bij een groep Israëlieten ergens anders in Babel.
- Jeremia zit in Jeruzalem.

Begin

Het begint bij de roeping van Jeremia. Vind je het niet opvallend dat Jeremia precies zo reageert als

Mozes en als Gideon: “Here, zegt hij, ik kan niet spreken. Here, ik ben nog maar een jongen.”

De Here antwoordt: “zeg niet: ik ben nog maar een jongen. Want overal waarheen Ik je zenden zal, zul je gaan.

En wees niet bang, want Ik ben er bij om je te redden.” Dan raakt de Here zijn mond aan zegt: “zie, Ik geef Mijn woorden in uw mond.



Eerste visioen

Dan krijgt Jeremia een visioen. De Here vraagt: wat zie je Jeremia. Hij antwoordt: “ik zie een amandeltak.”

Betekenis

Je moet eigenlijk vertalen: “ik zie een takje van de wakkere.” “Precies, zegt de Here. Want Ik waak over Mijn woord om dat te doen.”

Tweede visioen

Jeremia krijgt nóg een visioen. De Here vraagt weer: “wat zie je daar?” Jeremia zegt: “ik zie een kokende pot en zijn open

kant verschijnt vanuit het noorden.”



Betekenis

Dit visioen betekent dat er een oordeel zal komen vanuit het noorden. God zal oordelen, omdat de Israëlieten Hem verlaten hebben en offers hebben gebracht aan de afgoden.

Berouw en bekering

Jeremia gaat geen makkelijk leven tege-moet. Hij moet het volk en de koning zeggen dat ze zondig zijn. Dat ze God verdrietig en boos maken door hun afgodendienst. En dat ze zich moeten bekeren!

Maar het volk wil niets maar dan ook niets weten van zijn boodschap. Ze leven prima zo. Ze doen waar ze zin in hebben en wie daar iets over zegt is irritant.

Trouwens, zeggen ze, wat kan ons gebeuren? Wij zijn toch het volk van Israël! Wij zijn uitverkoren volk van God, dus...

Nu

En nu? Is dat nu dan nog zo? Jeremia leefde toch in het Oude Testament?

Dat was heel wat anders toch?

Nee!

Zeker niet!

De Here wilde met de Israëlieten leven als een Vader met zijn kinderen. En dat is nog zo. De Here wilde het hart van de Israëlieten. De Here wil precies zo jouw hart.

GEEF MIJ JE HART

Hoe doe je dat?

Je zegt: ja, maar dat zegt mij zo weinig. Je hart geven. Wat is dat? Hoe doe je dat?

Ja, het klinkt ook alsof je iets geeft. Zoals je een cadeau geeft. Maar eigenlijk is het net even anders.

Stel je hebt een klein zusje. Ze huilt, want de kinderen hebben ge-zegd dat ze niet mee mag spelen.

Je wilt haar troosten, maar ze loopt met haar tranen langs je heen. Ze vertelt niet wat er is gebeurd en wat haar verdrietig maakt. Ze loopt gewoon weg.

Je kunt dan zeggen: die laat zich niet troosten, niet helpen door mij. Ze geeft haar hart niet. Je zou zo graag je arm om haar heen slaan, maar ze blijft op afstand.

Nou, dat is: je hart geven. En zo wil de Here dat tussen jou en Hem.

Zonde

Ook wij kunnen leven alsof God ver weg is:

- Alsof we Hem niet nodig heb-ben;
- Alsof Hij er niet is;
- Alsof Hij ons niet ziet;
- Alsof Hij alles goed vindt wat we doen.

Dan geeft God soms iets in ons leven om ons duidelijk te maken dat we naar Hem toe moeten. Dat we voor en met Hem mogen leven. Dat Hij ons hart wil.

Ik hoop dat je dat laatste altijd doet. Dan mag je naar de Here toe gaan. Als je verdriet hebt. Of als je iets niet ziet zitten. Of als de Here je juist ergens doorheen geholpen heeft. Om Hem te danken.

Met alles naar Hem toe in gebed. De dag beginnen met God. En de hele dag door leven met God. Dat is zo heerlijk. Want Hij is er altijd bij.

Dat mag Jeremia het volk vertellen. Zo jong als hij is!

H.A. vdW-Mulder



BESPREKING

1. Wat was de boodschap die Jeremia moest brengen?
2. Waarom wilde het volk niet luisteren?
3. De Israëlieten zeiden: ons kan niets overkomen, wij zijn toch Gods volk?
Dat klopt toch, hadden ze geen gelijk daarin?
4. Jeremia werd met de dood bedreigd. Noem eens meer profeten of verkondigers (OT of NT)
die ook bijna werden gedood.
5. Leven met God is wat anders dan geloven dat Hij bestaat. Wat is het verschil?
6. Wat vind je van deze stelling: bidden kan niet zonder eerst gedankt te hebben voor de verhoring van je vorige gebeden
7. Als wij vergeten achterom te kijken naar wat God in ons leven heeft gedaan, leven we niet echt met God
8. Is heel kort de Here vragen om hulp wel goed of vindt God dat oneerbiedig?
9. Bespreek deze zin: verlaat nooit uw woning zonder het Woord van uw koning

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 7

Ezechiël 2:1-3:15

Wat doe je het liefst? Iemand een fijn bericht doorgeven of een droevig bericht? Nou, dat is niet zo moeilijk: een fijn bericht natuurlijk. Iedereen kan zich daar iets bij voorstellen.

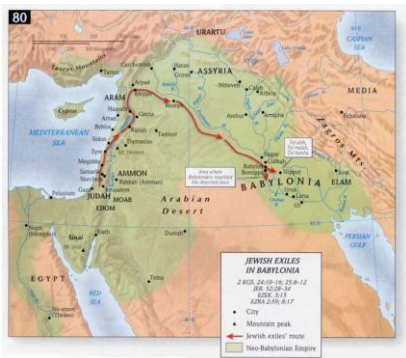
Maar dat is nou net niet wat Ezechiël van de Here moet gaan doen. Hij moet het volk Israël gaan vertellen van Gods toorn. Je snapt, daar ziet Ezechiël niet naar uit. Integendeel, hij zou het liefst iets anders gaan doen...

Vooraf

Julie hebben de vorige keer al besproken dat het volk Israël in gedeeltes werd weggevoerd.

Bij de eerste lichting zaten Daniël, Sadrach, Mesach en Abednego. Een paar jaar later werd Ezechiël meegenomen. (Niet in zijn eentje natuurlijk, hele groepen werden meegevoerd).

Ezechiël kwam niet zoals Daniël aan het hof in Babel terecht, maar in Kedar (Tel Aviv).



Zorgeloos

Terwijl Nebukadnezar dus al twee keer zijn soldaten een inval heeft laten doen in het land Juda, lijkt het volk Israël nog steeds niet heel erg onder de indruk. De mensen leven alsof er geen dreiging is.

Waarom zouden ze? Ze zijn toch het volk van God? Zij hoeven zich geen zorgen te maken. En als er een profeet is die ze waarschuwt, duwen ze die weg. God is toch een God van liefde!

Zonde? Oordeel? Nee toch? God heeft toch Zijn beloften aan hen gegeven. Nou dan.

Visioen

Ezechiël krijgt een opdracht van God. Het volk, zo zegt de Here, is hard. Keihard en hardleers. Ze willen niet luisteren. En Ezechiël, wees niet bang. Je moet spreken tot de Israëlieten. Je moet doorgeven wat Ik te zeggen heb. En nogmaals: wees niet bang, ook al kijken ze je keihard aan en luisteren ze niet, je moet tóch spreken namens Mij.

Israël

Maar hoezo dan? Ezechiël is toch al weggevoerd uit Kanaän naar Babel? Moet Ezechiël een harde boodschap brengen aan de Israëlieten die al weggevoerd zijn? Maar ze zijn nu toch al gestraft?

Ze zijn al weggevoerd
toch?

Jazeker. En toch moet Ezechiël van de Here een vreselijke boodschap brengen. Want nog altijd is het hart van het volk hard en onbekeerd. Hoe is het mogelijk! Je zou toch denken dat dat niet meer nodig zou zijn!

Maar nog altijd gaat het volk door met afgodendienst en een ongehoorzaam leven. Ze hebben zich niet bekeerd.

Verwachting

Tja, hoe kan dat? Nou, omdat het volk nog altijd dacht wel recht te hebben op 'hun' God. Zij zijn toch het volk van de God van Israël? Nog even en dan gaan ze weer terug naar hun land en is alles weer goed. Dat denken ze. Ze zien wel de beloften van God, maar niet zijn eis: geef mij je hart!

Ze zien wel de beloften, maar niet de eis

Maar Ezechiël ziet andere dingen in zijn visioenen. Heel Jeruzalem gaat eraan.

De verschrikkingen die hij ziet, zijn eigenlijk met geen pen te beschrijven. Jeruzalem zal niet alleen maar worden ingenomen, ook de tempel zal met de grond gelijk gemaakt worden. Daarmee wordt het volk Israël kun je wel zeggen verpletterend verslagen!

Wij

Kan dat met ons ook dan? Dat we wel Gods beloften kennen (dat Hij een vergevend God is en dat we in de hemel mogen komen), maar ons niet druk maken over de eis? (dat we ons moeten bekeren en ons hart aan Hem geven)?



Boekrol

Ezechiël krijgt een boekrol. In die boekrol staan de aanklachten tegen het volk. God noemt alle zonden op. Normaal wordt een boekrol aan één kant beschreven en stukje bij stukje op- en afgerold. Maar dit is een bijzondere boekrol: hij is aan twee kanten beschreven.

Waarom? Omdat er zo verschrikkelijk veel zonden zijn en worden gedaan, dat de Here de andere kant ook nodig heeft. Hij heeft anders niet genoeg ruimte om alle zonden te beschrijven! Zo erg is het dus.

Eet

Dan krijgt Ezechiël de opdracht de boekrol op te eten. Of die boekrol ook echt door Ezechiël met zijn handen in zijn mond is gestopt en hij echt erop gekauwd heeft en in zijn maag heeft gekregen, kunnen we niet met

zekerheid zeggen. Het kan allebei: hij kan het echt opgegeten hebben, maar het kan ook in het visioen geweest zijn.

Bedoeling

Het gaat in ieder geval om de bedoeling: Ezechiël moet de inhoud van de boekrol in zich krijgen. Je kunt ook zeggen: de boodschap verinnerlijken. Het Woord van de Here moet zó in hem zijn, dat hij er helemaal door vervuld wordt. Hij moet niet een verhaaltje voorlezen, maar Gods boodschap wordt helemaal zijn boodschap.

Wij

En zo moeten wij dat ook hebben: de Bijbel is niet een boek wat je even leest en weer weglegt. Nee, je leest, je denkt erover, je onthoudt wat er staat, je leest weer en weer, je gaat er mee leven. Je leven wordt er door gestempeld, zeg maar.

Zoet

In vers 10 staat dat er klaagliederen, zuchten en weeklachten in die boekrol staan. Dat kan toch niet lekker smaken? En toch wordt die rol in zijn mond zo zoet als honing. Vreemd.

Maar het is zo. De woorden die Ezechiël uit moet spreken, zijn Gods woorden en doordat Ezechiël zich helemaal aan God overgeeft, wordt dit zoet.

Wie liefde voor God en Zijn Woord heeft, kent het intense verdriet van het horen van spotters die zich niet schamen om Gods naam te lasteren. Als er gevloekt wordt, doet dat zeer. Dat snijdt door je heen. Dan word je boos. Boos op de mensen die zó over jouw Heiland praten. Die zó lelijk doen. Dan wil je het voor de Here opnemen. Dát is het zoete. Dat je blij kunt worden dat er een eind zal worden gemaakt aan de lasteringen tegen de Here.

Bitter bedroefd

Terwijl het dus zoet als honing wordt in de mond van Ezechiël, staat er in vers 14: en ik ging weg, bitter bedroefd en hevig ontgaan en de hand van de Here was zwaar op mij. Ezechiël had het verschrikkelijk moeilijk. Met wat hij had gezien in het visioen. En met de Joden aan wie hij de woorden moest doorgeven van de Here. Hij had zelf verdriet van de verwoesting van Jeruzalem en de tempel, maar moest het van de Here toch verkondigen.

Nu

Ook wij hebben de opdracht om Gods Woorden door te geven. En wij hebben tegelijkertijd verdriet van alle ongehoorzaamheid tegen God in de wereld. Net als Ezechiël. Wij hebben het dan niet over de verwoesting van Jeruzalem, maar over de

verwoesting van de hele aarde! Er komt een dag dat onze klasgenoten of burens of collega's zich niet meer kunnen bekeren. Dan is het te laat. Dan zal heel deze aarde vergaan.

H.A. vdW-Mulder



BESPREKING

1. **Als wij ons hart niet aan de Here geven, komen we helemaal niet in de hemel, maar in de hel.**
Wat is het verschil tussen geloven dat God bestaat en je hart aan Hem geven?
Hoe doe je dat? Je hart aan de Here geven?
2. **Ezechiël moest de mensen deze boodschap doorgeven. Maar wij hebben zo'n opdracht toch niet? Waar staat dat ik ook het evangelie moet doorvertellen?**
3. **Waar in openbaringen aan Johannes vind je informatie over de laatste dag?**
Wat gaat er dan allemaal gebeuren?
4. **Het is makkelijker om aan te komen met de boodschap: God is liefde dan om te zeggen: God gaat straffen. Als we wel spreken over Gods liefde, maar niet over Zijn straf, spreken we de halve waarheid. En een halve waarheid is een hele leugen...**
5. **Kun je een kaart vinden op internet waar je kunt zien waar Ezechiël heeft gezeten? En Daniël? En Jeremia?**
6. **Wat vind je van deze stelling:**
Ik ben een kind van God, dus wat ik goed vind, vindt God ook goed. `
(Voorbeeld: ik vind soms popmuziek mooi, dat hoort bij deze tijd, daar had Paulus nog niet van gehoord, wij wel. Ik vind het geen probleem, God weet ook dat deze tijd anders is, dus is er niets mis mee)

®DomineeOnline

STUDIONLINE

DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 8

Mattheüs 4:12-25

Vooraf

We zijn aangekomen in het Nieuwe Testament. De Israëlieten die uit de ballingschap teruggekomen waren in het land Kanaän hebben met veel moeite de tempel weer herbouwd en de dienst aan God weer opgepakt. Dan gaan er honderden jaren voorbij. Je zou denken dat de Here afscheid heeft genomen van Zijn volk. Maar gelukkig is dat niet het geval. Ongeveer 400 jaar na het laatste Bijbelboek komt de engel Gabriël bij Maria en kan het volk uit gaan zien naar de



Verlosser.

Wegbereider

Je zou denken: de vlaggen uit! Feest! Maar daar is zoals jullie allemaal wel weten geen sprake van. Er gebeurt niets. En zelfs al vóór de geboorte van de Here Jezus, moet de Here God een heraut (=wegbereider) geboren

laten worden, omdat het nodig zal zijn het volk op de hoogte te brengen. Waarvan? Waar moet het volk op gewezen worden? Nou, dat zien we aan de opdracht van Johannes de Doper, die de wegbereider is. Hij moet het volk gaan vertellen: heb berouw en bekeert u, want het koninkrijk van God komt eraan.

Berouw en bekering

Dat moet tot de Israëlieten door gaan dringen: ze moeten berouw krijgen van hun zonden en zich bekeren. Heel apart. Daar waren ze dus ondanks de offers toch niet van doordrongen!

Ze moeten de werkelijkheid leren kennen, dat (ook al zijn ze Gods uitverkoren volk) ze in de zonde liggen en een Verlosser nodig hebben.

Volgen

Als we Johannes 1: 36,37 lezen zien we:

“En toen hij (=Johannes de Doper) Jezus zag lopen, zei hij: Zie het Lam van God!”

En de twee discipelen hoorden hem dat zeggen en zij volgden Jezus”

Er zijn dus al discipelen van Johannes die kennis hebben gemaakt met de Here Jezus en Hém volgden in plaats van Johannes de Doper. Ze hebben naar de Here

Jezus geluisterd en hebben begrepen dat Johannes over Hém vertelde. Daarna zijn ze weer naar hun eigen huis teruggekeerd. Waarom? Omdat het werk van de Here Jezus nog niet begonnen was. In alles was de Here Jezus gehoorzaam aan Zijn Vader in de hemel. Die bepaalde wanneer het de tijd was om aan het werk te gaan.

Gehoorzamen

Zo zie je ook hier weer heel duidelijk wat het inhoudt om een volgeling van de Here Jezus te zijn. Op Hém lijken = gehoorzamen.

**Op Hem lijken =
gehoorzamen**

Dat zou je toch zelf niet zo bedenken. De Here Jezus was en is toch zélf ook God, dan hoeft Hij toch niet te gehoorzamen? Ja, dat lijkt ons zeker vreemd, maar het staat heel duidelijk in de Bijbel, dat de Here Jezus alles deed wat Zijn Vader Hem gebod!

Berouw en bekering

En dan begint het werk van de Here Jezus. Op het moment dat Zijn Vader in de hemel daarvoor de opdracht geeft. En wat gaat Hij dan doen? Dat zie je in Matt. 4:17

“Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”.

Zie je dat? Dat komt bekend voor! Het zijn precies dezelfde woorden als Johannes de Doper steeds riep: bekeer u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Discipelen

Vervolgens gaat de Here Jezus zijn discipelen roepen. Mensen om zich heen verzamelen die met Hem mee zullen reizen, die alles wat de Here Jezus doet met hun eigen oren en ogen zullen volgen.

Nu hebben ze nog helemaal niet in de gaten, waarom dat zo belangrijk is. En nu begrijpen ze er zelf ook nog niets van. Niet van de weg die de Here moet gaan.

In het begin denken ze echt alleen nog maar dat de Here Jezus een profeet is, net als Elia was.

Later zeggen ze dat Hij een heel bijzondere profeet is, als ze steeds meer gaan zien van de wonderen die de Here doet.

Nog weer later roept Petrus uit: U bent Gods Zoon.

Maar ook dán nog, moeten ze allemaal leren wat de Here Jezus kwam doen: lijden, sterven.

Je merkt aan de reactie van de discipelen dat niemand dat door heeft.

Wat een lange weg moet de Here met zelfs zijn dichts bij zijnde leerlingen gaan!



Mattheüs 4:18 en verder

En dan zijn we nu aangekomen bij het moment van de roeping van Petrus en Andreas. Lees vers 18-20 nu nog eens en kijk naar de manier waarop deze discipelen geroepen worden. En Jacobus en Johannes in vers 21 en 22. Wat een vreemd moment moet dat geweest zijn! En dan hun reactie:

“Zij lieten meteen de netten achter en volgden Hem (20)”

“Zij lieten meteen hun vader achter en volgden Hem (22)”

Geweldig om te lezen hè. Je ziet het voor je. De Here Jezus staat daar en deze mannen laten letterlijk het net liggen en lopen naar de Here Jezus toe om met Hem mee te gaan.

Nogmaals, ze hebben zeker al eerder de Here gehoord en gesproken. Hier zie je dat ze als het ware op dit moment hebben gewacht. Er wordt niets gevraagd van

bijvoorbeeld: moeten we nog kleren inpakken of komen we hier vandaag of deze week nog terug? Nee, ze gaan mee, in één keer!

Discipelen

Het leven van deze mannen (en de andere discipelen die door de Here Jezus geroepen worden) verandert heel ingrijpend. Ze gaan achter de Here Jezus aan, maar waarheen? Nergens staat waar ze naar toe gaan, of hoe ze aan eten komen of waar ze slapen. Dat zijn dus geen belangrijke details voor dit moment. We weten wel uit andere Bijbelgedeelten dat er vrouwen waren die voor de Here Jezus en de discipelen zorgden. Eten kookten en de was deden en zo. Maar daar wordt hier niets over gezegd.

Wat staat er wel?

Jezus trok rond en gaf onderwijs in de synagogen. Jezus predikte het Evangelie van het Koninkrijk. Hij genas elke ziekte en kwaal onder het volk

En dan:

- het nieuws over de Here Jezus verspreidde zich over heel Syrië

- ze brachten bij Hem allen die er slecht aan toe waren, door ziekten en pijnen bevangen waren, door demonen bezeten waren en maanzieken en verlamden

- grote menigten volgden Hem uit Galilea en Dekapolis, Jeruza-lem en Judea en van over de Jordaän.

Buitenland

Dat is wat! De mensen stromen toe! Niet alleen uit het land Kanaän, maar ook uit Syrië en het Overjordaänse, van over de grens dus.

Je moet dit vers niet lezen alsof de Here op de ene dag preekte en de volgende dag er uit alle landen mensen aan kwamen lopen. Nee, er staat: En Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderwijs in hun synagogen en preekte het Evangelie. Dat heeft natuurlijk een hele tijd geduurd. Rondtrekken door Galilea kost behoorlijk wat tijd en zeker als je er mee rekent dat Hij dat allemaal lopend deed.

Maar goed, toch gaat het nieuws vooral over de genezingen als een lopend vuurtje rond.

Menigten

En dan staat er (25) : grote menigten volgden Hem. Zie je het voor je?

Niet hier en daar een groepje mensen, maar: grote menigten! Het hele economische leven lag plat kun je wel zeggen. Kom je bij de smid voor een bepaalde boodschap, is ie er voorlopig niet, want die is naar Kanaän afgereisd met zijn zieke dochter..

Of wil je graag nieuwe sandalen, is de schoen-

maker er niet omdat ie met zijn gehandicapte vrouw naar de Here Jezus is! En ga zo maar door!

Discipelen

En dan nog even terug naar de roeping van de discipelen: ze gaan de Here Jezus achterna. Om met eigen ogen alles wat er gebeurt te zien en met eigen oren te horen wat de Here zegt. Om later te kunnen getuigen en vertellen, zodat heel de wereld het horen zal: Jezus, de Zoon van God is gekomen tot behoud van een ieder die in Hem gelooft. En wie in Hem gelooft zal niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben!

HA vdW-Mulder



BESPREKING

- 1. De discipelen worden geroepen om te volgen. Dat doen ze, maar ze moeten zelf nog leren wie de Here Jezus echt is en dat Hij komt om te lijden. Noem drie voorbeelden waar je heel duidelijk ziet dat de discipelen niet snapt dat de Here Jezus moest lijden.**
- 2. De Here Jezus roept 12 discipelen. Zet de namen eens op een rij (marcus 3: 7-19)**
- 3. Kijk eens naar die laatste naam... Waarom zou hij discipel zijn geworden?**
- 4. Drie discipelen waren extra betrokken op de Here Jezus. Zij gaan mee met de Here Jezus in de hof van Getsemané, waar de Here vraagt te waken en bidden. Weet je uit je hoofd welke discipelen dat waren? Zoek het anders eens op in Marcus 14:33**
- 5. Een volgeling van de Here Jezus zijn betekent:=.....**
- 6. Zijn wij volgelingen van de Here Jezus?**
Zo ja, hoe zie je dat?
(naar de kerk gaan is natuurlijk goed, maar noem eens op zijn minst drie andere dingen waar iedereen aan kan zien dat wij volgelingen van de Here Jezus zijn)
- 7. Is er iets uit het Bijbelgedeelte dat je niet snapt? Zo ja, noem eens wat dat dan is.**

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 9

Marcus 1:21-31

Discipelen

Misschien heb je je altijd voorgesteld dat de discipelen niet getrouwd waren. Ze gingen zomaar achter de Here Jezus aan (denk aan het vorige hoofdstuk: ze lieten hun netten achter en volgden Hem en: ze lieten hun vader achter en volgden Hem).

En van Paulus staat het natuurlijk ook heel duidelijk in de Bijbel, hij zegt zelf dat hij ongetrouwd is.

Schoonmoeder

Maar hier in dit stukje gaat het over de schoonmoeder van Petrus. Nou, iedereen begrijpt dat je geen schoonmoeder hebt als je niet getrouwd bent...Petrus was dus wel getrouwd en hij had een schoonmoeder. In dit gedeelte gaat het heel kort over haar. Er staan helemaal geen bijzonderheden over die schoonmoeder en toch staat zij in een hoofdstuk hier in de serie over "roepingen". Waarom? Dat wordt als het goed is duidelijk.

Vooraf

De vorige keer stond er in het Bijbelgedeelte dat de Here Jezus ging wonen in Kapernaüm.

Dat ligt niet vlak bij Jeruzalem. Kapernaüm ligt vlak bij het meer van Galilea, in het noorden dus van Israël. Daar gaat de Here Jezus preken en op

de sabbat geeft hij onderricht (=les) in de synagoge.



Synagoge

De Here Jezus gaat in de synagoge naar voren. Normaal gesproken las iemand een stuk voor uit een boekrol en daar werd dan een uitleg bij gegeven. De Here Jezus doet hetzelfde, maar dan anders. Hij zegt niet: rabbi die en die heeft hierover gezegd.... Nee, Hij legt zélf uit wat de betekenis is van de woorden. En zó, dat iedereen onder de indruk raakt. Deze Man is totaal anders dan ze ooit hebben meegemaakt.

Deze man is totaal anders..

Aanval

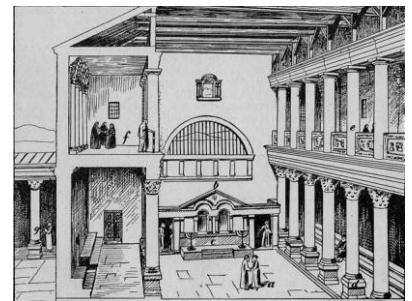
Tja, en dan gebeurt het. In de synagoge zit ook iemand met een boze geest. Die man begint te schreeuwen.

Misschien heb je een voorstelling in je hoofd van

iemand met een boze geest. Uit andere verhalen van de Bijbel. Daar zijn ze dan heel sterk, gooien mensen in het vuur en zijn in hun boosaardigheid enorm sterk.

Dat klopt ook. Zo staat het er en zo was het ook. Maar tegelijkertijd kan het ook zijn dat iemand een boze geest heeft en gewoon in de synagoge zit.

Zoals hier. De man heeft tot nu toe geluisterd naar wat de Here Jezus leert.



Tegenstander

Maar dan wordt het de satan te veel. Hij weet dat de Here Jezus Gods Zoon is en ook wat Hij komt doen. Satan kan niet langer stil toekijken, dus schreeuwt de man het uit: Ga weg! Wat hebben wij met U te maken, Jezus de Nazarener? Bent U gekomen om ons te gronde te richten? Ik weet wie u bent, namelijk de Heilige van God.

Leugen

Zo kennen we de satan: als een leugenaar. Weet je, zo gaat de duivel vaak te werk: hij strooit leugen door de waarheid heen. Denk daar goed om.

De Here Jezus komt uit Nazareth (klopt), Hij is de Heilige van God te noemen (klopt), maar tegelijk is het helemaal anders. Hij is niet alleen de Heilige van God te noemen, Hij is Gods Zoon. En verder: bent U gekomen om ons te gronde te richten? Nee, de mensen gaan te gronde als ze *niet* naar de Here Jezus luisteren!



Kapernaüm

Bestrafing

Maar dan gebeurt het: de Here Jezus bestraft hem. Eigenlijk niet de man, maar de boze geest in hem en zegt: Zwijg! Ga uit van hem! Hieraan zie je dat de Here Jezus niet even in discussie gaat, maar direct de bron aanpakt. Hij laat aan de aanwezigen zien wat hier aan de hand is en ook dat Hij op kan treden tegen boze geesten. Dat is wat!

Reactie

Pas nu begint de man te stuip trekken. Zie je? Pas nadat de Here Jezus bevel heeft gegeven te vertrekken! Raar en eng gezicht moet dat zijn geweest. De boze geest moet gehoorzamen. De

Here Jezus is hem de baas. Met luid geroep staat er, gaat de boze geest uit de man weg.. Wat een belevenis!

Verbazing

Er staat niet: en iedereen geloofde voortaan in de Here Jezus en diende Hem. Helaas niet. En er staat ook niet: de man viel voor de voeten van de Here Jezus neer en bedankte Hem..

Er staat wel: en zij waren allemaal verbaasd. Met andere woorden: hier moesten ze nog eens even over nadenken. Er komt wel wat op gang. De aanwezigen kunnen deze gebeurtenis niet voor zich houden, ze vertellen het door, zodat in heel de omgeving van Galilea de mensen hiervan horen.

Boos

En dat was nou net niet de bedoeling van Satan. Hij wil maar één ding: de Here Jezus belasteren. Hij wil ervoor zorgen dat de mensen bij de Here Jezus vandaan vluchten en niet naar Hem luisteren.

Terwijl de mensen in de synagoge bij wijze van spreken nog met hun ogen staan te knippen van wat hier nu allemaal gebeurt, slaat de duivel toe een eindje verderop. Daar wordt de schoonmoeder van Petrus plotseling ziek. Ze krijgt een koortsaanval. Nu zouden we nog kunnen denken dat het niet zo heel erg is, koorts is nog niet

direct dodelijk (alhoewel er vroeger heel veel mensen stierven door te hoge koorts die niet te behandelen was). Maar er zit meer achter, kijk maar naar de reactie van de Here Jezus.

Bestrafen

Er staat niet: en de Here Jezus genas de schoonmoeder van Petrus, maar: en Hij bestrafte de koorts. Hij ziet dus direct in dat het weer om een aanval van de satan gaat. Waarom?

Nou, denk je eens in: om de Here Jezus heen staan zijn leerlingen, die nog maar net geroepen zijn. Simon, Andreas, Johannes, Jacobus. Zij zijn met de Here Jezus mee gegaan. Ze moeten nog helemaal leren wie de Here Jezus is, en dan sluipt een mysterieuze koorts zomaar het huis binnen van één van hen.. Is het wel zo verstandig om in het gezelschap van deze Jezus te blijven? Wat staat hen allemaal te wachten? Dat is dus het doel van de satan: verwarring en paniek zaaien.

**Satan zaait verwarring
en paniek**

Maar natuurlijk doorziet de Here Jezus dat en Hij pakt de vrouw bij de hand. Meteen verlaat de koorts haar en is niet alleen de koorts weg, maar gaat ze ook weer 'gewoon' aan het

werk. Wij hebben als we zo ziek zijn geweest en koorts hebben gehad nog even tijd nodig om bij te komen en aan te sterken en zo, maar hier gaat de schoonmoeder van Petrus gewoon meteen weer aan het werk.
Heel bijzonder!



Dienst

En nu komen we bij de vraag: waarom zou dit hoofdstuk in de serie roepingen staan?

Deze vrouw is toch niet geroepen voor iets heel bijzonders? Ze gaat niet de zending in of zo.

Nee, inderdaad, het woord dienen betekent hier ook meer: bedienen.

Koninkrijk

Misschien heb jij dat ook wel, dat je bij jezelf denkt: mensen die speciale dingen doen die betekenen pas echt iets voor God. Zendingen of Petrus en Paulus en zo.

Maar dan heb je het toch echt mis. Paulus en Petrus kregen inderdaad een heel bijzondere roeping om het evangelie te verkondigen, maar iedere gelovige heeft

op zijn/haar eigen plek een roeping, dé roeping om in Gods Koninkrijk dienst te doen.

Zwaar?

Is dat niet een beetje zwaar om zo te zeggen? Nee, zeker niet. Het gaat er niet om dat je een geweldig ingewikkelde baan hebt en daar heel hard voor moet werken en dat de Here dan blij met je is.. Nee, het gaat erom dat wát je ook doet, dat je dat doet in dienst van de Here. Dat je heel de tijd nadenkt dat Hij er is. Dat je gericht bent op Hem! En ja, dat kan in alles wat je doet. In alles is de Here zagezegd nummer 1 in je leven. Snap je? Dat is een heel andere gerichtheid, dan dat je 's avonds om een uur of 9 denkt: oh ja, de Here is er ook nog. Leven met de Here is als je op de fiets zit en de lucht ziet, weten: de Here is hier overal. Of als je op school zit, beseffen: de Here is nergens niet. Heerlijk!

zorgden voor eten, voor onderdak, voor de kleren. Zij maakten het mogelijk dat de discipelen full time bij de Here Jezus konden zijn om oor- en ooggetuigen te zijn van Zijn leven en werk.

HA vdW-M

Oor- en ooggetuigen van Jezus

Schoonmoeder

De schoonmoeder van Petrus werd gezond en diende hen. Zo staat het er: en zij diende hen. Een heel kort zinnetje, dat is alles. En zo waren er meer vrouwen betrokken bij de Here Jezus die hem en de discipelen dienden. Ze

BESPREKING

1. De duivel wil niets liever dan Gods werk kapot maken. Kun je nog een voorbeeld geven waar je de duivel heel duidelijk aan het werk ziet in Marcus 1?
2. We weten niet veel over de schoonmoeder van Petrus. Welke namen ken je van vrouwen die voor de Here Jezus zorgden en wat weet je daarvan te vertellen?
3. De duivel probeert Gods Woord in een verkeerd daglicht te stellen door een stukje te verdraaien. Hij werkt net als met rattengif: je zet niet een bord vol rattengif neer (dat eet niemand zo op), maar mengt prima eten met een korreltje rattengif. Kun je uitleggen wat hiermee wordt bedoeld?
4. De Israëlieten hadden een kwastje aan de deurpost met daarin de wet. Dat was bedoeld om ze de hele dag door te laten denken aan de wet van God. Verzin eens iets in onze tijd waardoor we onszelf kunnen laten herinneren dat we van God zijn.
Denk daarbij aan: je mobieltje/ computer/ je kamermuur.
5. “Verlaat nooit uw woning zonder het Woord van uw Koning”. Dat betekent: ga niet de deur uit naar school of je werk, zonder eerst contact gehad te hebben met de Here. Verzin nog eens zo’n spreuk om te onthouden.
6. Leg eens uit: God beproeft en satan verzoekt.

STUDIONLINE



**online
bijbelstudie
voor
jongeren**



kerstspecial

DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 10

Lukas 1:26-38

Vooraf

Nadat de Israëlieten in ballingschap zijn gegaan (daarmee wordt bedoeld: uit het land Kanaän zijn weggevoerd naar Babel), zijn ze 70 jaar later weer teruggegaan naar hun eigen land. Je leest daar over in Ezra en Nehemia. Daar wordt verteld over de herbouw van de tempel en het herstellen van de stad Jeruzalem.

Daarna wordt het een hele tijd stil. Na Maleachi (het laatste boek van het Oude Testament) horen we ongeveer 400 jaar niets meer. Dat is een heel lange tijd!



En dan breekt het Nieuwe Tijdperk aan! Het Nieuwe Testament. En zoals jullie wel weten draait dat helemaal om de Here Jezus. Zijn geboorte, Zijn leven, Zijn sterven en daarna: het doorvertellen van de Blijde Boodschap door de discipelen en Paulus.

Gabriël

Opeens komt de engel Gabriël weer. We kennen hem vanuit Daniël, maar verder horen we weinig van hem. Hij is een belangrijke engel: "Ik ben Gabriël, die voor God sta" (Lukas 1:19). Gabriël is heel dicht bij God, elke

dag. Het is heel bijzonder dat God hem een boodschap laat brengen!

Eerst komt hij bij Zacharias om de geboorte van Johannes de Doper aan te kondigen. Daarna komt hij bij Maria.

Je weet het verschil in reactie: Zacharias wil een teken en krijgt daarom straf, hij zal niet kunnen praten tot zijn zoontje Johannes geboren is.



Maria reageert heel anders. Ze raakt in verwarring door de woorden van Gabriël, maar ze reageert niet ongelovig of vol twijfel. Integendeel kun je wel zeggen!

Maria

"Wees gegroet, begenadigde. De Here is met u. U bent gezegend onder de vrouwen"

Dat zijn de woorden van Gabriël. Wat een moment moet dat voor Maria geweest zijn! Begnadigde onder de vrouwen? Waar heeft de engel het over? Stel je eens voor!

Daar sta je dan te praten met een engel! De engel Gabriël! En die zegt: De Here is met u! Wat moet ze zich daarbij voorstellen??

Roeping

Nu zien we voor de zoveelste keer dat de Here heel gewone mensen inschakelt in Zijn dienst.



Maria, een totaal onbekend meisje van tussen de 15 en 17 jaar ongeveer, uit een onbetekenende familie, uit zo'n klein plaatsje dat er bij vermeld moet worden waar het ongeveer ligt.

Misschien heb je altijd wel gedacht: ja, Maria, die was heel bijzonder. Want die staat in de Bijbel.. Maar op dit moment heeft ze geen flauw benul wat er allemaal gebeuren gaat. Ze is een heel gewoon meisje, dat tot nu toe een heel gewoon leven heeft gehad.

Uitleg

Maria snapt dus niet in één keer waar de engel Gabriël het over heeft. Dat geeft natuurlijk niet. Hij legt het haar uit: u zult zwanger worden en een Zoon baren.

- Hij zal groot zijn
- Hij zal Zoon van de Allerhoogste genoemd worden

- Hij zal de troon van Zijn vader David krijgen
- Hij zal over het huis van Jacob Koning zijn tot in eeuwigheid
- Aan Zijn koninkrijk zal geen einde komen

voor haar die onvruchtbaar genoemd werd. Want geen ding zal onmogelijk zijn bij God."

Alle dingen zijn mogelijk bij God

En toch: Maria was de gezegende onder de vrouwen. Haar leven verliep niet gemakkelijk, maar toch wordt ze gezegend genoemd. Dat is iets om eens heel diep over na te denken!

HAvdW-M

Het antwoord van de Engel Gabriël maakt het er niet gemakkelijker op! Integendeel! Ineens gaat het over een zoon, over David, over een troon, over een eeuwig koninkrijk...
Zij? Maria? Een zoon??
Maar ze is (nog) niet eens getrouwd!

Als ze dat dan ook aan de Engel vraagt, krijgt ze geen straf, maar uitleg:

"Dit zal allemaal gebeuren door de Heilige Geest".

De Here ziet het hart van Maria en weet dat de vraag die zij stelt niet is bedoeld om de woorden van Gabriël in twijfel te trekken, maar om verduidelijking.

De HERE ziet het hart aan

Teken

En dan krijgt zij (zonder dat ze daarom gevraagd heeft) een teken:

"en zie, uw nicht Elizabeth is ook zwanger van een zoon, in haar ouderdom", dit is al de zesde maand

Overgave

Weet je nog de roeping van Mozes? En van Gideon? Wat zeiden die ook al weer? "Ik? Maar Here, ik ben niet in staat... Ik ben nog zo jong... Ik kan niet goed spreken... Stuur U toch liever iemand anders!"

Met Maria loopt het heel anders. Ze zegt eerbiedig:

"zie, de dienaress van de Here, laat met mij gebeuren zoals u gezegd hebt."

Dat is mooi! Ze geeft zich helemaal over. Hoe jong ze ook is. Wat de gevolgen ook zullen zijn..

De Here gaat een heel bijzondere weg met haar. Want misschien heb je daar nog nooit over nagedacht, maar hoeveel mensen zullen er zijn geweest, die haar verhaal niet geloofd hebben? Tot in de eigen familiekring aan toe?

In Israël was het nou niet bepaald een pretje als je een baby verwachtte, terwijl je nog niet getrouwd was.



BESPREKING

1. De engel Gabriël komt hier op bezoek bij Maria. Kun je nog andere engelen noemen?
Weet je nog twee voorbeelden te noemen waarbij een engel een geboorte aankondigde?
2. Noem nog een gebeurtenis rond de geboorte van de Here Jezus waarbij engelen verschijnen.
3. In het Oude Testament komen er ook eens allemaal engelen uit de hemel. Vertel eens waar en wanneer?
4. Leven engelen nu nog? En wat doen ze dan?
5. Lees 1 Koningen 2:1-4; er was al in geen jaren een zoon van David op de troon. Kun je vertellen waarom?
6. Waarom kreeg Zacharias wel straf en Maria niet?
7. De engel Gabriël vertelt er niet bij wanneer Maria haar zoontje zal krijgen. Wanneer hoort ze voor het eerst dat ze zwanger is? (lees Lukas 1:41-45)
8. Wij staan niet in de Bijbel, maar kunnen wel door de Here worden ingezet. Heb je daar wel eens over nagedacht? Kun je een voorbeeld noemen waarbij je een wegwijzer bent geweest in dienst van de Here?
9. Kun je een omschrijving geven van het woord "genade". Het mag ook een voorbeeld zijn.
10. Ik wil graag net als Maria mij gehoorzaam overgeven aan God. Maar als het nou moeilijk wordt, hoe kan ik dat dan volhouden?

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 11

Mattheüs (Matth.9:9-13)

Vooraf

In de afgelopen hoofdstukken zagen we de Here Jezus aan het werk. Hij heeft al een aantal discipelen om zich heen en trekt door het land.

Hij heeft al heel wat wonderen gedaan: mensen beter ge-maakt, een storm gestild, bezetenen genezen.

Elk wonder laat zien: de Here Jezus is de Zoon van God!

Tollenaar

En dan volgt ons gedeelte over de roeping van Mattheüs. Hij is een tollenaar.

Jullie weten wel dat tollenaars niet geliefd waren bij de Joden.

Waarom eigenlijk niet? Wat was er mis met die tollenaars?

Romeins bestuur

Om dat te snappen moet je eerst iets weten over die tijd. De Romeinen waren de baas op dat moment over Israël. Dat weten jullie wel. En dat betekende, dat de Romeinen het land Israël op hun manier hadden ingedeeld. En wel in drie stukken:

- het ene gedeelte werd bestuurd door Pontius Pilatus (Samaria en Judea),
- het tweede gedeelte was van Herodes Filippus (het noordoosten)
- het derde gedeelte daar was Herodes Antipas de

bestuurder van (het noord-westen, waar ook Kapernaum ligt).



Belasting

Deze bestuurders (Pilatus, Filippus en Antipas) moesten belasting betalen aan de keizer. Nou, nee, dat moesten ze niet zelf uit hun eigen zak betalen natuurlijk, maar ze moesten er voor zorgen dat er een bepaald bedrag werd overhandigd aan de keizer in Rome. Dat was een vast bedrag per jaar.

En je snapt wel dat die bestuurders geen zin hadden om daar al te veel achter aan te moeten zitten. Dus hadden ze daar een handig systeem voor bedacht: tol.

Op de grenzen van hun gebied, bij bruggen, bij havens zetten ze tolhuisjes neer. Je kent het vast wel: om op een weg te mogen rijden moest er geld worden betaald.

Pacht

Maar dat was nog niet handig genoeg. Stel je voor dat Pilatus of Antipas in de

war zou moeten zitten of er wel genoeg geld binnen zou komen. Dus daar hadden ze ook iets op bedacht: pachten. Mensen konden zo'n stukje grond, zo'n weg of brug of haven of zo pachten. Dan betaalde je een bepaald bedrag en was dat tolhuisje vervolgens van jou.

Nee, het was nog steeds van Pilatus of Antipas of Filippus, maar je huurde het als het ware.

En dan was het een kwestie van geld innen. Iedereen die langs kwam, moest jou betalen.



Een tollenaar pachtte dus een weg of een brug of een haven. Ze betaalden daar vooraf geld voor aan bijvoorbeeld Pilatus. Die had zijn geld voor de keizer al binnen en hoefde zich nergens meer druk over te maken.

Uitbuiten

En zo ontstond het systeem van uit-buiting. Want de tollenaars konden vragen wat ze wilden. Ze werden niet gestraft als ze een veel te hoog bedrag vroegen voor hun stukje weg. En als je met je handel niet anders kon dan over die weg te reizen, dan was het knap vervelend als

iemand daar een heel hoge prijs voor vroeg.

Tandenknarsend voor de Joden: het was tenslotte hun eigen land waar tol werd geheven voor een overheerser. En het waren nota bene hun eigen landgenoten die daar misbruik van maakten. Zij zetten hun eigen broeders en zusters af om zichzelf te



verrijken en daarmee dienden ze ook nog eens de bezetter. Dat voelde voor de joden ongeveer hetzelfde als voor ons in de oorlog de NSB-ers.

En daar kwam dan ook nog eens bij dat Herodes een Edomiet was! Een afstameling van Ezaü dus! Snap je? De Romeinse vijand zette gewoon een gehate Edomiet op de 'troon' in Israël! En de tollenaars maakten misbruik van die hele situatie!

Mattheüs

En dan onze tekst: de Here Jezus zag hem (Mattheüs de tolle-naar) in het tolhuis zitten.

Dat is iets anders dan dat Zijn ogen toevallig Mattheüs zagen. Nee, Hij maakte contact. Hij liep naar hem toe en sprak

hem aan. Twee woorden: volg Mij.

Volg Mij!

Vervolgens stond Mattheüs op en volgde de Here Jezus.

Wonderen

Wat lijkt je moeilijker: een verlamde beter maken of een tollenaar bekeren?

De joden die erom heen stonden verheerlijkten God toen de Here Jezus een verlamde man had genezen. Maar nu Hij een tollenaar riep, werden de mensen niet blij en ook gingen ze daardoor niet God verheerlijken. Integendeel! Ze werden er boos van dat de Here Jezus bij een tollenaar naar binnen ging. Van zulke zondaars moest je je toch afkeren?

Heel fout! De Here Jezus geeft ook als antwoord: wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig.

Hij zei daarmee dus, dat de tollenaar ziek was. Hij had een verlosser nodig van zijn ziekte, zijn zonden. De tollenaar zag dat ook in door de Here Jezus.

Bekering

Daar is veel voor nodig. Iemand tot bekering brengen. Dan moet die iemand in gaan zien dat ie zondig is. En dat willen veel mensen niet.

Er staat in de Dordtse Leerregels (achter in je

kerkboekje) dat er evenveel kracht voor nodig is om iemand tot bekering te brengen als de schepping of de opwekking van doden!



Wij

Wij kunnen ook soms net zo verkeerd kijken als de Joden. Dan vergeten we wat er voor nodig is, om óns tot bekering te brengen.

En dan zegt de Here ook tegen ons natuurlijk:

“Ga heen en leer wat het betekent: Ik wil **barmhartigheid** en geen offer, want ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars”.

Hoe bedoelt Hij dat?

Zegt de Here Jezus hier dat de Joden rechtvaardig waren en de tollenaars niet?

Nee, integendeel. De Here Jezus leert ze hier iets: “leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid”...

Kei en keihard waren de Joden voor hun naasten die in hun ogen slecht waren (hoeren, tollenaars).

En dat moesten ze afleren.
Dat keiharde in hun
denken en doen.

En je begrijpt dat de Here
het hier heeft tegen de
Joden en tegen ons!

De Joden dachten dat ze
geen bekering nodig
hadden, omdat ze volgens
hen goed waren. Ze
hielden zich toch aan de
wetten?



En wij? Denken wij niet
stiekem ook een beetje zo?
Wij gaan naar de kerk. De
ongelovigen moeten zich
bekeren, wij niet, wij gaan
al naar de kerk.

Vergis je niet!

Je bent nog geen christen
omdat je naar de kerk gaat.
Je bent een christen als je
luistert naar de stem van
de Heilige Geest. En dan
ook doet wat Hij zegt. Dat
is bekering!

Niet trots op jezelf, niet
hard naar een ander, niet
lelijk over een ander, maar
barmhartig zoals de Here
Jezus ons hier leert!

HAvdW

BESPREKING

- 1. Vertel in eigen woorden wat het beroep van tollenaar inhield**
- 2. Leg uit waarom het genezen van een verlamde voor de Here Jezus eigenlijk makkelijker was dan een tollenaar tot bekering brengen**
- 3. Wij kunnen geen mensen bekeren, we kunnen wel getuigen. Noem eens een manier om dat te doen op school of op je werk**
- 4. Ik geloof in God, dat is toch genoeg? Ik hoef dan toch niet ook nog barmhartig te zijn?**
- 5. Houdt God meer van de arme mensen dan van de rijke?**
- 6. Het gaat hier om een hard hart. Wat is dat? Hoe kun je aan een zacht hart komen?**
- 7. Moet ik ook barmhartig zijn als iemand zegt dat de wetten van God onzin zijn? Hoe moet ik daar dan mee om gaan?**
- 8. Als ik een christen tegen kom die niet barmhartig is, hoe moet ik daar dan mee om gaan?**
- 9. De Here Jezus geeft ook les door gelijkenissen. Noem een gelijkenis waar Hij precies ditzelfde leert aan de Joden/Farizeeërs (je naaste liefhebben...)**

®DomineeOnline

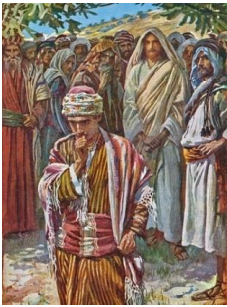
STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 12

De rijke jongeling Marcus 10:17-27



Rijk

De rijke jongeling, zo kennen we dit gedeelte uit de Bijbel.

De jonge man is rijk, gelovig, en houdt zich ook nog eens goed aan de geboden.

Maar helaas, hij kan zijn bezit niet opgeven en kan daardoor het koninkrijk niet binnengaan.

Zo kennen we dit verhaal.

Vervolgens kunnen we denken: nou, ik doe het nog niet zo slecht, vergeleken bij die rijke jonge man. Zo rijk ben ik trouwens ook niet, dus dat scheelt weer, daar heb ik mooi geen last van..

Doel

Maar dan kijken we verkeerd naar het doel waarmee de jonge man bij de Here Jezus komt.

Hij is niet op zoek naar nog meer. Hij heeft al alles wat zijn hart kan begeren. Hij heeft het zo gezegd al “gemaakt” in het leven. En de Here Jezus, staat er, kreeg hem lief.

Hij zag wat deze jonge man vroeg: “hoe kan ik God in mijn leven boven alles lief hebben”.

Dat is helemaal niet verkeerd. Integendeel. Het zou mooi zijn als iedereen van ons daar vooral mee bezig was. Is het niet zo, dat er veel mensen met heel veel andere plannen rondlopen: hoe kom ik aan het nieuwste mobieltje/hoe verdien ik genoeg geld om een rijbewijs te halen etc? Het is dus een goed voorbeeld voor ons. De vraag die deze jonge man stelt. Hij maakt ernst met het leven met de Here!

En Jezus kreeg hem lief..

Leren

Maar de Here Jezus wil hem toch iets leren. Hij wil hem de ogen openen. Waarvoor?

De Here begint met: doe wat je geleerd is. Dat is een mooi antwoord voor de jonge man! Doen wat hem geleerd is? Daar is hij goed in! Hij heeft van jongs af aan les gekregen. En hij heeft die lessen ter harte genomen. Hij heeft ze ook gedaan.

Daarom klinkt het antwoord eigenlijk wel een beetje wanhopig: meester, dat heb ik gedaan!

Doen

Stel je voor dat de Here Jezus hem blij bij zijn handen had gepakt en hem op zijn voeten had gezet (want hij lag geknield voor Hem) en had gezegd:

“geweldig! Daar ben ik blij mee. Ik kan jou goed gebruiken! Ga met je geld iets goeds doen! Ga een opvanghuis voor mensen met melaatsheid neerzetten”.

We weten daar het antwoord niet op, want dat staat er niet. Maar zou de jonge man denk je niet blij naar huis zijn gegaan en dezelfde dag nog opdracht hebben gegeven om zo’n huis te gaan bouwen? Hij had iets kunnen ‘doen’! Hij had zich een stukje meer in kunnen kopen in het hemelrijk door te doen wat de Here hem vroeg...

Opdracht

En die opdracht krijgt hij ook wel, alleen anders dan hij gehoopt had.

Hij moet namelijk alles kwijt raken waarmee hij denkt iets te kunnen kopen!

Les

Dat is de les! Hij kan niet door geld of wetsijver of gehoorzaamheid het koninkrijk verdienen!

Dat is moeilijk! Je status, je positie in de klas of straat, het moet allemaal niet het belangrijkste zijn in je leven! Alles in ondergeschikt aan het leven met God!

Opmerkingen

Eerst twee opmerkingen: in de eerste plaats zegt de Here Jezus niet, dat de werken die de jonge man heeft gedaan niets betekenen. Integendeel. De Here Jezus kreeg hem

lief. Hij zag de ijver bij de jonge man en het verlangen om het goed te doen.

En Hij was er blij mee. Het is bij de Here niet “of..of..”, maar “en...en”. Hij wil dat we Hem ons hele hart geven en daarbij maakt het dus natuurlijk heel veel uit dat je nauwgezet probeert te leven naar Zijn geboden. Je verdient er alleen de hemel niet mee.

Hij wil ons hele hart..

In de tweede plaats nodigt de Here hem uit achter hem aan te gaan. Hij wijst de jonge man niet af. Nee, hij nodigt hem uit achter hem aan te gaan. Niet achter het geld aan, of het doen van goede werken of ijver of iets anders, maar achter Hém.

Volg Mij

Het is net alsof iemand een berg wil beklimmen en alles voor de Here uitstalt: touwen, haken, ijzers en ga zo maar door. Maar als de Here er naar kijkt dan zegt hij niet dat er nog iets ontbreekt. Nee, hij zegt eigenlijk: het is veel te veel. Verkoop het maar en volg mij...

Dat gaat dieper dan dat Hij vraagt om op te geven wat we tot nu toe verzameld hebben.

We moeten onszelf loslaten en ons in Zijn handen overgeven.

Verkoop alles en volg mij: vertrouw Mij voor 100%.

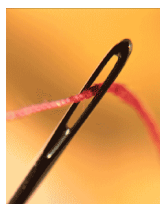
Ons eigen “ik”

Wij zijn vaak gehecht aan wat we hebben, omdat dat maakt wie we zijn. We zijn niet al te afhankelijk, we kunnen wat “zijn”. Iemand zijn. Iets bijdragen aan een goed doel, iets in de collecte doen. En vergeleken met anderen die we ook wel kennen, ‘doen’ we het dan nog niet zo slecht. Best fatsoenlijke mensen zijn we.

Verslagen

Verslagen draait de jonge man zich om en gaat teleurgesteld naar huis. Hij dacht met zijn ladder de hemel in te klimmen. Naar zijn gevoel was hij al halverwege. Maar de Here heeft hem met bijde benen op de grond gezet.

Een mens kan niet zalig worden door te doen. Dat is de boodschap die de Here verpakt in het voorbeeld van de kameel en de naald.



Kan een kameel door het oog van een naald? In geen geval. Niemand kan dus door de opening naar het leven met God.

Jezus Christus

De opening naar het leven met God is de weg van Golgotha. De weg van de vloekdood. Geen mens is daartoe in staat. Alleen

door Jezus Christus. Wie het leven zoekt, moet het van zichzelf verliezen om het van Hem te krijgen.

De jonge man zocht de Here Jezus op om van Hem de weg te leren. Maar de weg die de Here Jezus wees was hem te zwaar. Hij bleef ‘hangen’ aan het verdienen door de wet na te leven. Hij wilde God wat geven. Maar hij moest leren op de knieën te gaan en te smeken: “Here, wees mij zondaar genadig”!



BESPREKING

- 1. De Here Jezus leert de jonge man iets. Kun je omschrijven wát hij moest leren?**
- 2. Op de pinksterdag vragen de mensen ook aan Petrus: wat moeten we doen. Petrus antwoordt dan niet dat ze alles moeten verkopen. Wat is het verschil?**
- 3. Is de Here tegen rijkdom?**
- 4. Wat zou jij antwoorden als de Here Jezus zou zeggen: doe je mobieltje en computer weg en volg mij?**
- 5. We kunnen niet het eeuwige leven ‘verdienen’, maar in vers 30 staat toch van wel?**
- 6. Wat is het verschil tussen het houden van de wet en alles opgeven omwille van het Evangelie?**
- 7. Stelling: wie zijn rijkdom niet deelt met anderen, is geen christen.**

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 13

Johannes 21:15-19

Voorafgaand

De Here Jezus had vóór zijn sterven al tegen de discipelen gezegd: “nadat Ik opgewekt zal zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea (Matt. 26:32). Maar daar zoeken ze Hem niet. Ze zitten treurend bij elkaar in Jeruzalem, tot de vrouwen naar hen toekomen en vertellen over de opgestane Heer. Dan nóg gaan ze niet naar Galilea, maar naar het graf. De engelen bij het graf zeggen: Wat doen jullie hier? Jullie moesten toch naar Galilea gaan, dat heeft de Here Jezus jullie toch gezegd? En pas als ze de Here Jezus met hun eigen ogen hebben gezien, gaan ze op weg naar Galilea (Matt. 28:16).



In Galilea

Aangekomen in Galilea
weten de discipelen niet zo
goed wat ze moeten doen.
Moeten ze wachten op de
Here Jezus? Komt Hij

vandaag nog? Of later deze week? Of moeten ze helemaal niet verwachten dat Hij binnenkort nog komt? Dan zegt Petrus op een gegeven moment: ik ga vissen.



Je ziet het voor je. De discipelen stappen in een bootje en vangen de hele nacht niets. Wat zullen ze veel te bespreken hebben gehad. Of misschien ook wel juist veel gezwezen hebben?

Nog steeds zijn er veel vraagtekens bij hen!

Ze hebben de Here Jezus twee keer gezien en gesproken. Wat gaat er hier in Galilea gebeuren?

Ontbijt

Voeg in de morgen horen ze de stem van de Man op het strand: “werp het net uit aan de andere kant. Ze vangen opeens enorm veel vissen en begrijpen: dit is de Here Jezus zelf! Daarna gaan ze met Hem eten. Opnieuw bewijst de Here Jezus dat Hij echt leeft. Ze zien met eigen ogen dat Hij eet.

En dan gebeurt het. Hij richt zich heel persoonlijk tot Petrus: Simon hebt u mij lief?

Petrus

Al gauw denk je terug aan de nacht waarin de Here Jezus gevangen genomen was en Petrus hem drie keer had verloochend. Drie keer verloochend, drie keer: heb je Mij lief?

Hebt u Mij lief?

Alsof Petrus een extra les nodig heeft.

Maar is dat zo? Petrus had Hem dan wel verloochend, maar de andere discipelen waren allemaal gevlucht. Petrus is één van de discipelen die het langst bij de Here in de buurt was gebleven.

Als het niet goed zat tussen de Here Jezus en Petrus, dan zou het toch vreemd zijn dat Hij Petrus in het vorige hoofdstuk met de andere discipelen de opdracht geeft om op pad te gaan en het evangelie te verkondigen. Daarna staat zelfs: “en nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei: ontvang de Heilige Geest”.

Kruis

Petrus had zich met hart en ziel in de dienst van de Here Jezus overgegeven. Hij verwachtte grote dingen! Maar dat die grote dingen via de kruisdood zouden gaan, dat kon er bij Petrus niet in. Zo moet je ook zijn gang naar de binnenplaats bekijken. Hij wilde met eigen ogen zien of dit inderdaad de weg

was die de Here Jezus gaan moest. Hij had als het ware zijn zwaard nog bij zich om in te kunnen grijpen als de Here Jezus daarvoor een teken zou geven.

Liefhebben

Heb je mij lief? Later zegt de Here Jezus: als iemand Mij liefheeft, dan moet hij zijn kruis opnemen en Mij volgen.

Heb je wel eens gehoord van “rijst-christenen”? Vroeger werden er zendelingen uitgestuurd naar arme landen om de mensen van God en het Evangelie te vertellen. Daar zagen de zendelingen dat de mensen zo arm waren, dat ze niet eens dagelijks te eten hadden. Daarom deden ze een oproep naar de rijke christenen in onder andere Nederland. Die stuurden geld om te helpen zodat ze te eten kregen: rijst.

De arme mensen wilden die rijst wel en “bekeerden” zich tot het christendom. Maar toen het erop aan kwam, bleek dat het veel mensen meer om de rijst ging, dan om het leven met God.

In voor- en tegenspoed

Petrus volgde zeker de Here Jezus. Hij was al die jaren bij Hem geweest. Hij had ook beleden dat Hij Gods Zoon was. Maar hij rekende op een verlosser die voorspoed zou

brengen. Wie in de buurt van de Here was en bleef, kon niet alleen de wonderen van dichtbij zien, maar die kon vast en zeker ook rekenen op een leuke plaats naast Hem als Hij zou gaan regeren. Dat was waar Petrus op hoopte. En nog zijn er veel mensen die zo ook geloven: als ik trouw blijf aan de Here, zal Hij mij wel zegenen met voorspoed op deze aarde. Hoe gemakkelijk worden mensen ook boos als het niet goed gaat in hun leven.

Dan klagen ze soms zelfs God aan omdat (vinden ze) Hij niet geeft waar ze recht op hebben.

Hoe gemakkelijk worden mensen boos als het niet goed gaat in hun leven..

Petrus

Petrus moet, ook al kost dat nog zoveel moeite, af van het idee dat de Here Jezus voor een prachtig, welvarend, vredig Israël gaat zorgen op deze aarde. Hij moet door de knieën en zijn eigen ideeën over het koninkrijk vaarwel zeggen. Hij moet accepteren dat het kruis geen dwaasheid was, maar Gods redding voor zondaren. Dat de Here Jezus overwonnen heeft door Zijn dood! Want dat is

het Evangelie dat hij moet gaan verkondigen.



Kruis dragen

En zo is de belijdenis van Petrus een buigen voor Gods weg. De Here gaat een weg met ons allemaal. De één maakt dit mee en de andere dat in zijn/haar leven. Maar het gaat er niet om wat we allemaal meemaken, het gaat erom hoe we er op reageren. In voor- en tegenspoed de Here loven en prijzen. Dat is waar Petrus straks ook mee te maken krijgt. Als ze hem oppakken en gevangen zetten (tegenspoed). Als hij bevrijd wordt door engelen (voorspoed) en ook als hij later zelf wordt vermoord (tegenspoed). Dan moet hij in die moeilijke momenten niet denken dat het mis gaat met het koninkrijk. Maar dan moet hij stand houden als apostel van de levende Here Jezus!

HAvdW

BESPREKING

- 1. Boven Matt. 26: 1 en 2 staat: vierde aankondiging van het lijden. Waar staan de eerste drie aankondigingen? Wat valt je op als je die teksten vergelijkt?**
- 2. De Here Jezus heeft van te voren dus verteld dat Hij gekruisigd zal worden. Hoe komt het dat de discipelen dat zo moeilijk konden geloven?**
- 3. Petrus moet veel afleren. Noem twee dingen die hij af moest leren.**
- 4. De Here vraagt aan Petrus drie keer of hij Hem echt lief heeft. Waarom vraagt Hij dat, er staat toch in de Bijbel dat de Here ons hart kent?**
- 5. Sommige mensen vinden dit: “het is Gods zorg om er voor te zorgen dat wij geen zorgen hebben” . Wat is daar fout aan?**
- 6. Petrus wordt op de pinksterdag de woordvoerder van de discipelen. Wat valt je op aan zijn toespraak? (hand. 2:14 e.v.)**
- 7. Kun je een voorbeeld noemen van iemand in je leven die in tegenspoed de Here ging loven en prijzen. Wat is loven en prijzen precies?**

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 14

Daniël

Vooraf

Voordat het volk Israël het land Kanaän binnen trok, had de Here gezegd: als je Mij dient en Mij niet vergeet, dan zul je een rijk en gezegend leven hebben in het land dat Ik je geef.

Maar als je niet naar Mij luistert en afgoden gaat dienen, dan krijg je te maken met vijanden en verdrukking. Als je dan nóg niet wilt luisteren naar Mijn stem, zal ik je uit het land laten voeren door vijanden (Jozua 23:16)

ballingschap

Jullie weten allemaal wat er gebeurde. Het volk Israël diende keer op keer afgoden, ja zelfs zo erg dat ze hun kinderen verbrandden om die afgoden maar gunstig te stemmen. Het werd zo erg dat elke afgod gediend mocht worden, behalve de Here!

Dan is op een dag de maat vol en zegt de Here: dan doe ik nu wat Ik van te voren heb gezegd. Jullie mogen voor straf niet meer in Kanaän wonen. Gaan jullie maar eens ervaren wat het is om in handen te vallen van die heidenen! Je hoeft ook niet meer te vragen om genade, want Ik zal niet luisteren!

De maat is dus vol en de Israëlieten worden in 722 voor Christus overvallen door de Assyriërs en weggevoerd uit het land

Kanaän. Dan hebben we het over het 10 stammen rijk.



Het 2 stammen rijk (= Juda en Benjamin) blijft nog een hele tijd wonen in en om Jeruzalem. Tot ook daar de maat vol is van alle zonde en ongeloof en de Here zegt: ook jullie gaan uit het land Kanaän.

Hoe schokkend voor de Joden! Zij waren toch Gods volk? En uit hen zou toch de Verlosser ooit geboren worden? Dat had de Here toch beloofd? En wat Hij belooft, doet Hij toch altijd?

Inderdaad, maar het volk vergat iets heel belangrijks: er was niet alleen een **belofte** van God, maar ook een **eis**!

**GOD HAD GEZEGD:
HEB MIJ LIEF!**

God had gezegd: **heb Mij lief en vergeet mij niet**, dan zal ik jullie zegenen en

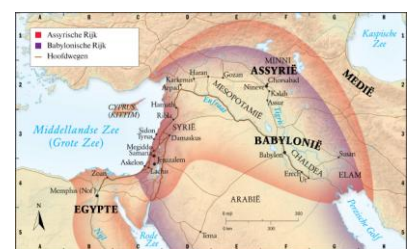
een heel voorspoedig leven geven.

Het 10 stammen rijk is dus al lang weggevoerd en nu is het de beurt aan het 2 stammen rijk.

Dit keer komen niet de Assyriërs het land Kanaän binnenvallen, maar de soldaten van Nebukadnezar (Babel dus).

Daniël 1

Nebukadnezar is geen domme man. Integendeel kun je wel zeggen. Hij kan natuurlijk iedereen doden die hij tegenkomt (zoals zoveel heersers in die tijd deden), maar dat doet hij niet. Hij voert uit alle delen van de wereld waar hij maar komt, de intelligente en jonge mensen mee. Zo komen de zonen van vorsten, van ministers, van de leidinggevenden, zeg maar, allemaal in Babel terecht.



Het moeten jonge jongens zijn, van jullie leeftijd. Waarom? Nou, dat kun je je wel voorstellen: die zijn nog niet zo vastgeroest in de gewoontes van hun land..

Babel

Moet je je even voorstellen. Word je uit je huis

weggevoerd. Bij je familie vandaan. Uit je land helemaal. Wat zal je onderweg allemaal in je hoofd halen? Word je misschien in een vieze gevangenis gegooid? Of word je aan een touw of ketting vastgemaakt om slavenwerk te doen? Misschien laten ze je wel verhongeren? Alles kan!



Maar het loopt anders. De jongens worden niet mishandeld. Integendeel kun je wel zeggen. En na verloop van tijd worden Daniël en zijn vrienden zelfs uitgekozen om een bijzondere opleiding te krijgen. Dat lijkt leuker dan het is. Althans...als je niet je leven als kind van God wilt prijsgeven!

apart

Want die jongens, die weggesleept zijn uit Jeruzalem, worden nu ook nog eens weggehaald uit de rest van de groep ballingen waar ze bij horen. Ze krijgen een heel aparte positie. Ze worden eruit gehaald en bevoorrecht. Ze krijgen een opleiding en een hofleventje waar je alleen van kunt dromen. En

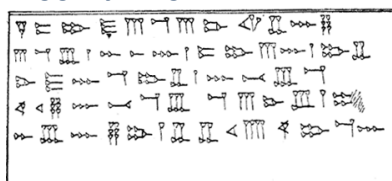
dat doet Nebukadnezar bepaald niet uit menslievendheid. Om een minderheidsgroep in de samenleving ook eens wat kansen te geven..Nee, hij selecteert heel nauwkeurig. En hij maakt scheiding. Je kunt je voorstellen wat dat betekent voor de mensen die niet uitgekozen zijn! Jaloezie, wantrouwen, boosheid... Waarom zij wel en wij niet? Wat gebeurt daar allemaal? Horen ze nog wel bij ons? Het maakt de terugkeer naar hun eigen volksgenoten bijna onmogelijk. En het berooft de groep van hun toekomstige leiders.. Want het zijn jongens die een hoge opleiding hebben gekregen. Daar was je in die tijd van afhankelijk.

Dat noem je met een moeilijk woord: isoleren. Dat is: apart zetten. En zo zaait koning Nebukadnezar verdeeldheid en wantrouwen onder de groep ballingen.

opleiding

Maar daar blijft het niet bij. Want, wát moeten ze daar dan leren?

Allereerst de taal en cultuur van Babel. Geen Joodse geschriften natuurlijk. Maar ook: sterrenkunde, waarzeggerij, afgodsdienst. Dat



staat allemaal op het programma. En dat dag in

dag uit. Zo worden ze gehersenspoeld: hun eigen opvoeding moeten ze vergeten, en de Babylonische gewoontes moeten er voor in de plaats komen.

Stel je eens voor, dat jij, om het in onze woorden te zeggen, wordt overgebracht naar Pakistan en daar de Koran uit je hoofd moet leren en elke dag les krijgt in hun taal en gewoonten en nooit meer Bijbel mocht lezen! Hoe lang hou je dat vol denk je?

namen

Maar ook daar blijft het nog niet eens bij... Ze krijgen ook nog eens andere namen!

De naam van God wordt vervangen door de naam van een Babylonische afgod: bel.

Daniël = God is mijn rechter, wordt: Beltsazar = moge Bel de koning beschermen

Datzelfde gebeurt met Hananja, Misaël en Azarja. En om het weer te vergelijken: Christiaan in onze tijd wordt dan Mohammed bijvoorbeeld. Je kunt het je bijna niet voorstellen dat jij op een dag zo genoemd zou worden..!

wonderlijk

En dan sta je dus ook versteld van het vervolg. Je kunt verwachten dat er zou

staan: en de jongens vergaten hun God en hun volk en werden echte Babyloniërs.

Maar hoe wonderlijk. Het loopt heel anders! Daniël neemt zich voor niet mee te doen aan deze maaltijden. Vaak is er verteld dat hij dat niet deed vanwege de wetten, maar het was helemaal niet verboden voor Joden om wijn te drinken. Denk maar aan het eerste wonder van de Here Jezus zelf in Kana, waar Hij water in wijn veranderde. En natuurlijk waren bepaalde vlees-soorten verboden voor de Joden, maar lang niet alle.

Dus daar draaide het niet alleen om. Het punt hier is, dat Daniël zich niet wil overgeven met huid en haar aan het Babylonische



leven. Hij zet zich als het ware schrap om zijn Jood-zijn niet te verloochenen en nog veel belangrijker: hij wil trouw blijven aan God! Hij begrijpt heel goed dat het een zaak is van erop of eronder: geef je je over aan de wereld, of blijf je trouw aan God?!

Ook dat kunnen we vergelijken met nu. Je kunt zeggen: ik kan er niets aan doen, ik moet nu eenmaal

leren dat de wereld door evolutie is ontstaan, op school doen ze niet moeilijk over alle mogelijke vormen van samenwonen en ga zo maar door. Je kunt dan zeggen: Ik houd mijn mond, want wat kan ik daar nou aan veranderen? Maar de Here leert ons hier een heel belangrijke les! Kijk naar Daniël en zijn vrienden. Zij zwegen niet. Zij gaven zich niet over aan

**GEEF JE JE OVER
AAN DE WERELD OF
BLIJF JE TROUW
AAN GOD?**

die wereld van ongeloof. Want zij begrepen waar het zou eindigen als ze mee zouden doen. Als ze toe zouden geven... Namelijk in ongeloof!

En kijk nou eens naar de afloop (vers 17): "aan deze vier jongemannen nu gaf God kennis en verstand van allerlei geschriften en wijsheid en Daniël gaf hij inzicht in allerlei visioenen en dromen".

En(vers 20): In alle zaken vond de koning hen **tienmaal beter** dan **alle** magiërs en bezweerders die er in heel zijn koninkrijk waren....

Machtig!

HAvdW

**HEB
GOD
LIEF
BOVEN
ALLES**

BESPREKING

- 1. Wat betekenen de namen Sadrach, Mesach en Abednego? Vergelijk dat eens met Hananja, Misaël en Azarja.**
- 2. Noem nog eens iemand die op zo'n manier door de Here werd gezegend met een heel goed verstand en het uitleggen van dromen?**
- 3. Er wordt hier in de schets een heel gedeelte van de tekst overgeslagen. Vertel in het kort met eigen woorden het ontbrekende gedeelte.**
- 4. Lees Spreuken 1:7 a. Leg uit: je kunt iemand hebben die slecht kan leren en toch de meeste wijsheid heeft van de klas...**
- 5. Verzin per persoon één tip om een antwoord te geven op moeilijke onderwerpen als: evolutie, meegaan met de groep naar iets waar de Here je niet wil hebben of samenwonen.**
- 6. Vul aan: het belangrijkste wapen van Daniël was:**
- 7. Noem nog eens een paar voorbeelden van mensen uit de Bijbel die buiten het land Kanaän woonden en daar trouw bleven aan de Here.**

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 15

Daniël 2

droom

In hoofdstuk 1 hebben we gezien dat Daniël en zijn vrienden trouw bleven aan de Here. Ze wilden niet meedoen met het Babylonische hofleven. De Here zegende dat. Ze werden zelfs **tien** maal wijzer dan de knapsten uit Babel. Dat wil wel wat zeggen, want het waren echt geen domme mensen aan het hof. “De vreze des Heeren is het begin van alle wijsheid”, zagen we in Spreuken 1.

**De vreze des HEREN
is het begin van de
wijsheid**

In het hoofdstuk waar we nu mee bezig gaan, lijkt het wel afgelopen te zijn met het leven van Daniël en zijn vrienden: koning Nebukadnezar heeft een droom gehad en als zijn magiërs, tovenaars, bezweerders of wijzen de droom niet kunnen vertellen, dan worden ze in stukken gehakt.



Misschien denk je wel: och, zo'n vaart zal het toch niet lopen? Dat doet ie vast niet echt.

Vergis je dan niet, want kijk maar wat er gebeurt als de mannen bij Nebukadnezar er op aandringen dat hij zijn droom eerst vertelt: “Hierdoor werd de koning woedend en zeer verbolgen en hij beval dat men al de wijzen in Babel om moest brengen” (vers 12).

Hij laat dus geen tijd meer voor overleg of bezinning. Nee, ze moeten allemaal sterven.

En dan pas (lezen we in vers 13) wordt dit besluit van de koning ook aan Daniël meegedeeld. Hij wist er dus nog niet van af. “De wet ging dan uit dat de wijzen ter dood gebracht moesten worden. En men zocht ook Daniël en zijn vrienden om ter dood gebracht te worden”.

Zo snel kan het dus gaan. Nog maar nauwelijks hebben de mannen geprobeerd Nebukadnezar op andere gedachten te brengen, of de wet wordt uitgevaardigd dat de wijzen ter dood gebracht moeten worden.

schok

Je kunt je voorstellen dat er een enorme schok door veel mensen heen ging. En wat zal hun reactie zijn geweest? Eerst proberen

vrouw en kinderen ergens veilig onder te brengen? Een vluchtplan bedenken? Of meteen dat vluchtplan uitvoeren?

rust

Terwijl de paniek dus toeslaat in en om het paleis en iedereen onrustig is, knielen vier jonge jongens neer op de grond en vragen God hoe het verder moet. Zij weten dat niemand anders helpen kan dan God alleen.



inzicht

En kijk dan nog even terug naar de vorige keer in hoofdstuk 1. Daar deed Nebukadnezar zijn best om allemaal geleerde mensen om zich heen te verzamelen. Om goede en wijze adviseurs te kweken. En allemaal hebben ze die opleiding gekregen om de koning te kunnen dienen. Hier staat hij op het punt om dat allemaal in één klap weg te vagen. Vanwege een droom... Vanwege iets dat God hem heeft laten zien, maar wat hij niet begrijpen kan. Zijn goden kunnen hem niet helpen, zijn wijsheid niet, zijn geleerden niet. Tot die verschrikkelijke ontdekking komt Nebukadnezar hier.

De Here gaat een weg met Nebukadnezar. Hij moet tot de ontdekking komen, dat hij zelf geen god is. Hij moet leren dat hij te buigen heeft onder de levende God van hemel en aarde. Daar gaat het om. Dat is hier het punt. Dat de Here hem dat duidelijk wil maken. En daarvoor is nodig dat Nebukadnezar zich eerst machteloos voelt: hij kan de droom niet begrijpen en niemand kan hem daarbij helpen...



zwak

Zie je dat alles heel anders kan zijn, dan dat het lijkt? Nebukadnezar lijkt de machtige, sterke koning. Maar in werkelijkheid zijn Daniël en zijn vrienden veel en veel rijker en sterker. Zij lijken slaven in de hand van een machthebber, maar in werkelijkheid is koning Nebukadnezar machteloos.

dank

En kijk dan eens naar vers 20 en verder. Daniël rent niet meteen 's morgens vroeg naar het paleis. Maar hij looft en prijst eerst de Here God! En wat zegt hij

dan? Zegt hij: dank U Heer, U hebt ons leven gered?

Nee, dat komt zelfs helemaal niet ter sprake. Hij zegt: "De Naam van God zij geloofd. Hij zet koningen af en stelt koningen aan. Hij openbaart diepe en verborgen dingen. U, God van mijn vaders, dank en prijs ik, omdat U mij wijsheid en kracht hebt gegeven."

Heerlijk om te lezen. Heerlijk als je dat voor je ziet. Daniël is niet in de eerste plaats bezig met het behoud van zijn leven hier op aarde, maar met de grootheid en eer van God. Dat moet ook in ons leven nummer 1 zijn. De Here loven en prijzen.

loven en prijzen

Wat is dat precies? Is dat zingen? Is dat lezen en bidden? Nee, dat gaat verder.

Stel je je eens voor dat er in de sporteditie van de krant alleen maar staat: Jan S. heeft de eerste prijs gewonnen. Dan vraag je je toch af: waarmee? Wat heeft hij dan gedaan?

En zo is het ook met God loven en prijzen. Natuurlijk is het heel goed om uit volle borst "halleluja" te zingen, maar het heeft geen inhoud als je er niet bij vertelt waaróm je dat zingt.

God is groot, want..!

"God is groot, want...." Dat zie je Daniël keer op keer doen. Want... van Hem is de wijsheid en de kracht; want.. (vers 20 en verder)



Even terug naar Babel en Nebukadnezar. Je kunt je de angst van de tovenaars, waarzeggers, geleerden en wijzen voorstellen. Dat is duidelijk. Maar je kunt je ook voorstellen dat de mensen daarom heen zeer waarschijnlijk al klaar stonden om al die banen in te nemen. Dit was hun kans..! De ene z'n dood, is de ander z'n brood...

En in dat verlengde had Daniël ook kunnen zeggen: Oh koning, u hebt helemaal gelijk als u die waardeloze zogenaamde geleerden en waarzeggers laat vermoorden. Zij kunnen u niet helpen, ik wél.

Gelukkig doet hij dat hier niet. Gelukkig laat hij de koning zien dat God leeft en dat God het is die hem de droom en de uitleg heeft gegeven. Dat vergde net zo goed veel moed van Daniël als later van Johannes de Doper, toen die voor de koning stond

en eigenlijk dezelfde boodschap had: “u hebt een God boven u, waar u naar moet luisteren.” (En jullie weten hoe het met deze Johannes de Doper afliep...)

Dat is ook waar het altijd weer om gaat. Het is niet enkel en alleen geloven dát er een God bestaat, maar dat je die God moet gehoorzamen. Dat Hij het te zeggen heeft over jou! Dat Hij de eer moet krijgen. Daar komt het altijd weer op neer: gehoorzaam je Hem of ga je je eigen weg.

reactie

Als je vers 47 leest, zie je staan: “waarlijk, uw God is de God der goden en de Heere der koningen.”

De machtigste man van die tijd ziet het nu in! De God van Daniël leeft! Nu valt deze machtigste man op de grond om te erkennen dat God de Heere der koningen is!!

We vragen ons terecht af of Nebukadnezar hier echt bekeerd is. We kennen ook nog het vervolg, dus is het logisch om te denken dat hij nog een weg te gaan heeft. Maar Daniël en zijn vrienden krijgen in het vervolg de kans om in het Babylonische rijk hun invloed te gebruiken als kind van God. Dat zal in veel gevallen ook niet makkelijk zijn geweest. Ook na deze gebeurtenis zal Daniël veel tot God

gevlucht zijn en hij heeft vast en zeker vaak met David mee gezongen: vertrouw met heel uw hart op God , ja op Hem alleen!

HAvdW



BESPREKING

- 1. Ook nu is er in de schets een heel stuk overgeslagen van het hoofdstuk. Namelijk wat de droom nu was. Vertel in het kort met eigen woorden wat Nebukadnezar droomde en wat het betekende. Schrijf dat even op. Of zou je het ook kunnen tekenen?**
- 2. Bij het vorige hoofdstuk eindigde het zo: “Daniël en zijn vrienden waren tien maal wijzer dan alle anderen”. En nu eindigt het zo: “De koning droeg het bestuur van het gewest Babel op aan Sadrach, Mesach en Abednego, terwijl Daniël aan het hof van de koning bleef”.
Met andere woorden: ze werden in één klap de belangrijkste mensen van het hele rijk. God zegent hen enorm. Wat leren we hier van?**
- 3. Bidt en u zal gegeven worden, zoekt en gij zult vinden (Matt. 7:7). Natuurlijk gaat het hier niet om een nieuwe fiets of andere nieuwe spullen die je dan van God zou krijgen als je erom bidt. Maar waar gaat het dan wel om? Welk gebed wordt altijd verhoord?**
- 4. De Here wil Nebukadnezar iets duidelijk maken. Wat?**
- 5. Kunnen wij net zo leven uit geloof als Daniël? Of was het met mensen uit de bijbel anders omdat ze in de bijbel staan?**
- 6. Hoe oud zal Daniël hier ongeveer zijn geweest?**
- 7. Daniël kreeg de belangrijkste baan aan het hof van Nebukadnezar. Wat zou jij meteen willen veranderen als je in de plaats van Daniël daar stond? Waarom is hoofdstuk 3 dan ook zo’n teleurstelling?**

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 16

Daniël 3

Wat een afknapper, vind je niet? In hoofdstuk 2 erkent Nebukadnezar dat de God van Daniël de God der goden is. Maar nu heeft hij al weer een gouden beeld laten maken. Niet om die God van Daniël te vereren, maar om zijn eigen macht te tonen. En mensen tot overgave aan hemzelf te dwingen.

Ja, we kunnen wel zeggen dat Nebukadnezar nog niet is aangekomen waar hij moet wezen, namelijk in overgave aan God. In het onvoorwaardelijk dienen en aanbidden van de God van Daniël. Maar daar komen we later nog op terug.

beeld

Nu eerst het beeld. Wat was de bedoeling daarvan? Wat schoot Nebukadnezar daar mee op?

Wel, in de eerste plaats moeten we kijken wie er moesten komen om voor dat beeld neer te knielen: vers 2:

de stadhouders,
de machthebbers,
de landvoogden,
de raadsheren,
de schatbewaarders,
de rechters,
de magistraten en
al de autoriteiten van de
gewesten.

Je zou kunnen denken: je bent dus iemand als je uitgenodigd bent door

Nebukadnezar om hier bij te mogen zijn. Je kunt voor hetzelfde geld denken: ja, maar al die machtige, leidinggevendenden kwamen niet voor hun plezier daar allemaal heen, maar mochten op bevel komen knielen...Wat een eer...!

Waarom zou koning Nebukadnezar dat willen? En hoe kwam hij aan al dat geld voor zoveel goud? Wel, om dat te snappen, moet je even weten wat er aan vooraf is gegaan.

belasting

Eerst was Assyrië de baas. Deze Assyriërs waren enorm wrede mensen en de onderdrukking was vreselijk! Op een gegeven moment werd Assyrië door Babel verslagen. Dat was fijn.. Alhoewel, wat er voor in de plaats kwam, was natuurlijk niet veel beter! Maar je snapt wel, dat het vervolgens een heel gedoe werd om die Assyriërs in de greep te houden. De Babyloniërs moesten er constant voor zorgen dat er niet hier of daar een opstand uitbrak en zij op hun beurt weer werden verslagen.



Daarom probeerde koning Nebukadnezar zijn rijk heel goed in de greep te houden. Hoe deed hij dat? Nou, hij had bestuurders overal en die moesten heel hoge belasting innen. Zo maakte hij de onderworpen volken arm en zichzelf rijk. Vandaar dus al dat goud.

macht

Maar ook die bestuurders moest hij goed onder de duim houden. Die moesten trouw zijn aan Nebukad-



nezar. Snap je? Daarom liet hij dat beeld maken. Alle mensen die het zagen zouden enorm onder de indruk zijn als ze dat gouden beeld zagen schitteren in de zon: zo mooi en groot als dat beeld was, zo machtig was Nebukadnezar.

En mocht je denken dat je wel iets voorstelde, je kon niet anders dan tot op de grond je vooroverbuigen. Dat was voor een hoge ambtenaar best een vernedering. Samen met al die anderen die misschien onder jou stonden hier moeten neerknielen, was zoiets als: we staan gelijk als het gaat om de verhouding tot de machtige koning Nebukadnezar.

Al eerder hebben we het er over gehad dat Nebukadnezar een slimme man was. Hij vermoordde niet blindelings iedereen, maar liet de mensen gewoon leven, want zo kunnen ze belasting betalen. En om de macht te houden voert hij ook een slim psychologisch spel uit: hij laat ze allemaal heel goed voelen dat ze onderdanig moeten zijn. Kniel voor mij. Kniel voor mijn beeld.

beeld

Hoe zag dat beeld er uit? Nou, er staat niet dat het een mens voorstelde of een dier of zo. Meer een zuil. Een pilaar zeg maar. Van 30 meter hoog en 3 meter in de omtrek. Dat is zoiets als wat wij een naald zouden noemen. En dat ding staat op zo'n 25 kilometer van Babel af, in een open vlakte. Zodat al die bestuurders er goed



omheen konden plaats nemen en het dus ook goed zichtbaar was wie er allemaal waren.

Daar stond dus dat enorme beeld te stralen in de zon en ernaast nog de oven waarin het goud gesmolten was. Een grote bakoven

waar onderin het vuur opgestookt kan worden. In het tweede en bovenste compartiment was een rooster waarop gebakken en gesmolten kan worden, met een groot kijkgat. Net als thuis je oven. Daar kun je doorheen kijken of het goed gaat met de cake of noem maar op. Die oven wilde zeggen: denk erom, wie niet mee doet, wordt letterlijk geroosterd.



Het moet ook in goede orde gebeuren: op het teken van de muziek moet iedereen neerknielen. Dus het is niet zo dat iedereen even spontaan langs kon gaan lopen als een soort toerist en nog even kon neerknielen, nee, ze hadden zelfs niet de keuze om het tijdstip te kiezen waarop ze langs zouden gaan. Nee, op het geluid van de muziek-instrumenten was het meteen knielen.

vrienden

En dan staan daar die drie vrienden van Daniël!

Het zijn dezelfde drie jongens, die niet mee wilden eten en drinken aan de tafel van de koning! Zij wilden niet delen in de

overvloed van wat Babel te bieden had. En nu willen ze niet neerknielen voor Nebukadnezar!

Terwijl alle mensen om hen wel op de grond vallen. Want wat zijn die mensen bang dat ze niet meer mee mogen doen.. dat ze hun positie kwijt zullen raken en zelfs hun leven zullen verliezen. Je proeft iets van de druk die er wordt uitgeoefend, van de angst, van het onontkoombare als je naar die rokende oven kijkt. Het goud op aarde brengt op de knieën als je bang bent er niet meer bij te mogen horen. En je weet ook: er zal niemand een hand uitsteken om jou te redden.

Dat heeft satan goed bedacht. De eerste keer (in het paleis) hielden deze jongens stand, maar nu hebben ze een positie. Nu zijn ze zover gekomen dat ze heersen over een gedeelte van het rijk. Met andere woorden, nú hebben ze veel meer te verliezen dan toen ze nog maar net in Babel waren! Nu zullen ze toch hun God wel vaarwel zeggen?

Maar nee, ze houden stand!

verraad

En ja hoor, daar komen de mensen al aan om hen te verklikken. Je ziet de gretigheid waarmee ze Sadrach, Mesach en Abednego aangeven:” nu zijn er joodse(!) mannen

die u over het bestuur van het gewest Babel hebt aangesteld...Uw goden vereren zij niet, en het gouden beeld dat u hebt opgericht, aanbidden zij niet.” Alsof ze in de startblokken hebben gestaan om deze mannen bij Nebukadnezar aan te geven. Wie weet wat het hen oplevert... [Trouwens, valt het je op dat er hier voor het eerst in dit hoofdstuk wordt gesproken over “uw goden”?]



En dan de rust waarmee de drie vrienden de koning antwoorden als hij ze een tweede kans geeft. Het lijkt wel alsof ze van te voren al helemaal klaar zijn met de uitkomst. Ze kunnen vast en zeker geroosterd worden, maar alles beter dan God verloochenen. Hun God is immers de levende God.

tweede kans

Trouwens het is op zichzelf al bijzonder dat Nebukadnezar hen een tweede kans geeft. De koning moet wel respect voor hen hebben. Hij kent hen natuurlijk ook..Het zijn drie van de vier jongens die qua kennis en wijsheid boven iedereen uitstaken. En op verzoek van Daniël had hij hun het bestuur

over het hele gebied gegeven. Het zijn niet de eerste de besten en Nebukadnezar weet dat. En hij weet ook dat ze bevriend zijn met Daniël, een man die Nebukadnezar heel hoog heeft! Dus is hij bereid van deze drie mannen iets door de vingers te zien. Dat is op zichzelf al heel bijzonder. Want daar stond deze koning niet bepaald om bekend. Dat hij iets door de vingers zag en een tweede kans wilde geven...

En daar moet je bij bedenken, dat deze jongens niet in een kamertje met de koning apart ergens staan om te kunnen overleggen of zo, nee ze staan voor het front van heel de menigte. Iedereen is er getuige van hoe deze mannen de koning ongehoorzaam zijn!! De koning gaat af als ze niet alsnog doen wat hij zegt. Daar was dit hele ‘feest’ nou juist om georganiseerd, om zijn macht te tonen en wat verliest hij nu zijn gezag als zij niet doen wat hij zegt!

En hoe eenvoudig is het antwoord van de vrienden: wij zullen uw goden niet vereren. Wij zullen voor het gouden beeld niet knielen. Dat is dat. Ze gaan niet uitvoerig in discussie of zo. Heel simpel: “wij knielen niet. “

Zo mooi als het er ook staat: onze God kan ons verlossen. Of Hij dat ook

doet, dat weten wij niet. Ze erkennen hiermee: God is God en Hij beslist. Wij gehoorzamen Hem, ook als dat betekent dat wij in de vlammen omkomen.

God is God en hij beslist..

Hier komt het er op aan. Voor deze vrienden en precies zo voor ons. Eigenlijk heel simpel: blijf staan!

Als je de druk voelt om mee te doen en je weet dat je dan God verloochent. Als ze willen dat je mee gaat naar gelegenheden waarvan je weet dat je daar als christen niet kunt zijn. Blijf dan staan. Ga niet mee. Ga niet door de knieën! Niet voor de druk die je voelt, niet voor andere mensen of vrienden, maar blijf staan! God is immers de levende God!

straf

En dan wordt koning Nebukadnezar echt woedend. De tweede kans komt er niet meer, ze worden meteen in het vuur geworpen.

Alweer lijkt het dat Nebukadnezar alles in de hand heeft. En hoe anders is de werkelijkheid.

Nebukadnezar lijkt de baas, maar in het echt heeft hij niets te vertellen.

Net als we al leerden in hoofdstuk 2: 21: God is het die koningen aanstelt en koningen af zet! Nóg een keer moet Nebukadnezar leren dat hij moet buigen voor de macht van God.

Heel genadig laat God dat hier zien. De Here had de drie vrienden kunnen laten omkomen. Dan had Nebukadnezar niet geleerd dat God de Almachtige is. Maar de Here is dus genadig dat Hij het Nebukadnezar wél wil laten zien.

belijdenis

En dit keer komt de belijdenis van Nebukadnezar verder: “geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abednego!” Hij meent het ook: wie lasterlijke dingen uitspreekt over de God van Sadrach, Mesach en Abednego zal in stukken worden gehouwen en zijn huis zal tot een mesthoop worden gemaakt..

Geweldig hoe de Here hier laat zien aan iedereen dat Hij leeft en regeert. Dat mag ons ook sterk maken in ons leven: God regeert. Hij heeft alle macht!

HAvdW

BESPREKING

- 1. Lees Mattheus 10:28. Wat heeft dat te maken met dit hoofdstuk?**
- 2. Waarom liet Nebukadnezar de stadhouders, de machthebbers, de landvoogden, de raadsheren, de schatbewaarders, rechters en al de autoriteiten van de gewesten komen en niet alle ‘gewone’ mensen?**
- 3. Waar was Daniël?**
- 4. Waarom, denk je, stonden ze meteen klaar om de vrienden te verklikken?**
- 5. In vers 16 staat: wij hoeven u hierop geen antwoord te geven. Dat klinkt een beetje raar. Misschien zelfs wel wat brutaal. Wat bedoelen ze hier mee?**
- 6. Als de mannen in de oven wordt gegooid, is het toch niet nodig om ze ook nog met touwen vast te binden? Waarom denk je dat Nebukadnezar dat liet doen?**
- 7. Lees de eerste zin van vers 27 eens over. Wat zie je voor je?**
- 8. Nebukadnezar geeft in vers 29 een bevel. Hij doet iets opmerkelijks. Je zou kunnen zeggen: Nebukadnezar is verslagen door de God van Sadrach, Mesach en Abednego. Maar door het gebod dat hij uit laat vaardigen lijkt het alsof die machtige God zijn God is. Leg uit wat hier zo slim aan is.**

STUDIONLINE



DomineeOnline.org

Jrg. 1, nr. 17

Daniël 4

Wist je dat er een gedeelte uit de Bijbel is geschreven door Nebukadnezar? Kijk maar eens naar vers 4. Daar staat: "ik, Nebukadnezar...". Vanaf vers 1 is hij eigenlijk al aan het woord. Het is een soort brief van Nebukadnezar zelf:

"Koning Nebukadnezar: aan alle volken, natiën en talen die op de hele aarde wonen".

Apart hè, dat zou je toch eigenlijk niet verwachten. Maar het wordt nog mooier. Het lijkt erop dat hij werkelijk tot geloof is gekomen. Lees maar vers 2 en 3!

We hadden het er in de vorige hoofdstukken al over dat Nebukadnezar nog een weg te gaan had en dat heeft de Here dus ook gedaan. God heeft hem als het ware bij zijn nekvel gegrepen om te laten zien dat hij, Nebukadnezar wel een koning kon zijn, maar dan alleen omdat hij daartoe geroepen was door de levende God. En dat diezelfde God hem kon afzetten en ook weer kon aanstellen. Daar gaat dit hoofdstuk over.

Vooraf

Een jaar geleden kreeg Nebukadnezar een droom.

En weer had hij maar al te goed in de gaten dat het geen gewone droom was. Je zou zeggen: "roep meteen Daniël erbij, die heeft bewezen dat hij dromen uit kon leggen." Maar nee, de magiërs, de bezweerders, de Chal-deeën en de andere toekomstvoorspellers komen allemaal eerst aan de beurt. En weer kunnen zij de droom niet uit leggen.

Daniël

Dan wordt nog steeds niet Daniël geroepen. Althans, niet door Nebukadnezar. "Hij trad binnen." Dat lees je in vers 8. Daniël komt dus en weer is hij het die de droom kan uitleggen. Maar oh, wat een vreselijk nieuws komt er nu op Daniël af! Hij moet gaan vertellen wat er gaat gebeuren met de koning. Eén ding is zeker, Nebukadnezar is tot afschuwelijke wreedheden in staat. En als je je even indenkt wat er met veel profeten in Israël gebeurde als die de koning slecht nieuws moesten brengen (in de gevangenis gegooid, in de put gegooid, soms zelfs gedood), dan kun je je wel voorstellen hoe Daniël zich ongeveer gevoeld moet hebben. Want dit was wel dezelfde koning die bij Zedekia de ogen uit liet steken nadat hij zijn zonen voor zijn gezicht had afgeslacht! (Jer. 39 :6,7)

Uitleg

Dit is de uitleg (vers 25):



Men zal u uit de mensenwereld verstoten en u zult uw verblijf hebben bij de dieren van het veld. Men zal u gras te eten geven, zoals aan runderen en u zult bevochtigd worden door de dauw van de hemel. Zeven tijden zullen over u voorbijgaan totdat u erkent dat de Allerhoogste Heerser is over het koningschap van mensen en dat geeft aan wie Hij wil.

Advies

Daniël voegt eraan toe: "als ik een advies mag geven, koning, dan zou ik breken met uw zonden door eerlijk te worden en genade te bewijzen aan de ellendigen. Misschien dat er dan verlenging van uw voorspoed zal zijn. "

Nebukadnezar

Het valt nog mee. Nebukadnezar laat Daniël niet meteen ombrengen of

in de gevangenis gooien. Het is mogelijk dat hij toch ontzag had voor de 'goden', kijk maar in vers 8: "tot Daniël bij mij binnentrad, in wie ook de geest van de heilige goden is..."

Daar moet je natuurlijk wel een beetje mee oppassen, zulke mensen die de geest van de heilige goden in zich hebben!

Maar goed, uit het vervolg maken we op, dat hij in ieder geval niet zo onder de indruk is als de koning van Ninevé in de tijd met de boodschap van Jona. Die liet meteen boodschappers door de hele stad gaan met het bevel dat iedereen moest vasten en bidden om genade.

Nebukadnezar krijgt wel 12 maanden de tijd (vers 29). Een heel jaar lang heeft hij de kans om zich te bekeren en God te smeken om genade. Maar daar komt hij niet toe. Integendeel kun je wel zeggen.

Op een dag staat hij op het dak van zijn paleis en spreekt: "is dit niet het grote Babel dat ik gebouwd heb!?"

**Is dit niet het Babel
dat ik heb gebouwd?**

Stem

"Dan klinkt er een stem uit de hemel: Het koningschap is van u weggegaan. U zult uw verblijf hebben bij de

dieren van het veld. Men zal u gras te eten geven zoals aan de runderen en er zullen zeven tijden over u voorbijgaan, totdat u erkent dat de Allerhoogste Heerser is over het



koningschap van de mensen en dat geeft aan wie Hij wil."

Rund

En kijk nou! Daar wordt de machtigste koning van de wereld op dat moment afgevoerd. Naar een veld waar hij als een koe op handen en voeten rondloopt! Hij graast in de wei! Door de dauw krijgt hij vocht binnen.

Onvoorstelbaar! Zijn handen worden klauwen en zijn haren groeien tot ze zo lang zijn als veren van arenden.

Resultaat

En dan komt het: (vers 37): "Ik. Nebukadnezar, prijs, roem en verheerlijk nu de Hemelkoning, omdat al Zijn daden waarheid zijn en Zijn paden gerechtigheid: Hij is in staat te vernederen wie in hoogmoed hun weg gaan".

**God vernedert,
God verhoogt..**

Les

De Here heeft Nebukadnezar op de knieën gedwongen en hij looft en prijst nu God!

Hij spreekt ook nog van nederigheid en gerechtigheid. Wat een woorden voor deze koning!

Hoe bijzonder dat de Here deze weg met hem ging. Dat deed de Here normaal gesproken met mensen van zijn uitverkoren volk, uit Israël. Maar hier lijkt het erop, dat God zich vooroverbuigt naar een wrede koning uit het goddeloze Babel.



Bekeerd

Aan de uitkomst te zien, hebben we hier te maken met een bekeerde koning. Een koning die ook nog eens aan heel het volk gaat vertellen wat hem is overkomen. Die er niet voor terugschrikt om eerlijk melding te maken van zijn leven als een rund. Dat zou geen koning leuk vinden om te vertellen aan zijn onderdanen. Maar hij doet het. Dat is het belangrijkste.

En de Here krijgt de eer. Voor het eerst in zijn leven lijkt het wel dat hij de Here

echt de eer geeft die Hem toekomt! “Ik loofde de Allerhoogste en prees en verheerlijkte Hem die eeuwig leeft”.

Ik hoop dat we samen met Nebukadnezar dat ooit in de hemel mogen zingen: Groot bent U Almachtige, onze God door Jezus Christus!

®DomineeOnline

HAvdW

BESPREKING

- 1. We hebben weer de droom overgeslagen in dit gedeelte van de schets. Vertel die droom zo kort mogelijk in je eigen woorden.**
- 2. De uitleg van de droom was erg eng. Waarom was het moeilijk en moedig voor Daniël om de uitleg aan de koning door te geven? Waarom was hij toch niet bang?**
- 3. Nebukadnezar kreeg nog veel tijd om zich te bekeren. Bedenk vijf dingen die hij had kunnen doen om de straf niet te krijgen (denk aan de koning van Ninevé)**
- 4. De Here gaat een weg met Nebukadnezar. Wat is daar extra bijzonder aan? Gaat de Here ook een weg met ons?**
- 5. Welke psalm zou Nebukadnezar ook geschreven kunnen hebben?**
- 6. De laatste zin van Nebukadnezar toont aan dat hij de straf echt als van God zag. Hij zegt er ook bij: God is in staat te vernederen wie in hoogmoed hun weg gaan. Wij zijn geboren in christelijke gezinnen en hebben van jongs af aan geleerd te bidden. Denken we genoeg na over nederig zijn en ons voor God klein maken?**
- 7. Hoe doe je dat? Voor God klein maken?**
- 8. De koning kan zeven tijden lang niet regeren. Hoe lang dat ongeveer is, kun je een beetje berekenen aan zijn haren en nagels. Alhoewel de Here ervoor gezorgd kan hebben dat die sneller gegroeid zijn dan bij ‘gewone’ mensen. Wat denk je, zou zeven tijden zijn: zeven jaren, zeven maanden of zeven jaargetijden? Of heb je nog iets anders in gedachten?**
- 9. Noem twee psalmen die goed bij dit hoofdstuk passen.**

